

In Veria

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2026 | ΕΤΟΣ 5ο - ΦΥΛΛΟ 214 | Ιστοσελίδα: newspaper.inveria.gr | Κυκλοφορεί δωρεάν

Λογοτεχνικό editorial

Ένα ποτήρι κόκκινο
κράσι...

σελ. 2

σελ. 5

«Δήμος Αιγών»:
Συγκέντρωση και... αντισυγκεντρώσεις
σε Σφηκιά και Ριζώματα

σελ. 7

Τάσος Μπαρτζώκας: Παράταση
έως 30 Οκτωβρίου για καταβολή
ασφαλιστικών εισφορών ΕΛΓΑ

σελ. 8

Λάζαρος Τσαβδαρίδης στο 1ο Πανελλαδικό
Συμπόσιο Καφέ: «Η Πολιτεία σταθερός
και αξιόπιστος σύμμαχος μιας δυναμικής
αγοράς»

**«Ψηφιοποίηση Αρχείου
Παλιάς Φωτογραφίας
των Βλάχων»**

σελ. 8

**Ενωτική Ομοσπονδία
Αγροτικών Συλλόγων
Ημαθίας:** Αγροτοδικείο την
Τρίτη (13/10) στη Βέροια

σελ. 9

**Τι καταγράφεται στην
διαδικτυακή έρευνα για
την σιδηροδρομική
σύνδεση Θεσσαλονίκης –
Ημαθίας – Πέλλας**

σελ. 10

ΑΠΟΨΗ (του Αν. Βασιάδη)
Η μοναδική σχέση μεταξύ
ιατρού και ασθενούς...

σελ. 12

Χιονοδρομικό Σελίου: Σε πλήρεις ρυθμούς η προετοιμασία παρά τη διοικητική εκκρεμότητα

σελ. 3

Γ. Φαρσαρώτος στην εφ. «In Veria»:
«Ανέλαβα για να μη μείνει
το Χιονοδρομικό απροετοίμαστο
ενόψει χειμώνα»

– Δέσμευση για νέο πρόεδρο πριν από την έναρξη της σεζόν

Αρθρογραφία στην εφ. «In Veria»

• Αλίνα Μαυροπούλου

Χρώματα σε σχέση με τον χαρακτήρα
αλλά και την επικοινωνία

Σελ. 14

• Αδαμάντιος Πορφυρός

Τα κλοπιμαία δεν επιστρέφονται
με λύτρα, κύριε Μητσοτάκη!

Σελ. 16

• Ιωάννα Βαλδήρ

Επιχείρηση «Αρχαία Σκουριά».
Πώς ανταλλάξαμε 98 αμφορείς με
4 δισεκατομμύρια και άφθονο, δημοκρατικό LNG

Σελ. 18

• Αλέκος Χατζηκώστας

3 χρόνια μετά...

Σελ. 19

ex-Αιρετικά

Η στήλη που σπάει
τα δόγματα...

Με την υπογραφή
του

Νίκου Βουδούρη

Σελ. 20

Λογοτεχνικό editorial, του Νίκου Βουδούρη

Ένα ποτήρι κόκκινο κρασί...

Σου άρεσε να πίνεις ένα ποτηράκι τις Κυριακές, μα τις άλλες μέρες δεν το έβαζες στο στόμα.

Λες και είχατε συμφωνήσει γι' αυτή τη βδομαδιατική συνάντηση με το κρασί, ούτε συχνότερα, μα ούτε και σπανιότερα.

Κόκκινο μόνο και μεστό, χρώμα της Μακεδονίας, που κάθε γουλιά του έχει και μια ιστορία.

Σαν κώδικας γενετικός, η κάθε ρόγα αφήνει το δικό της αποτύπωμα, σμιλευμένο με τον κόπο του τρυγητή.

Μυρίζεις στο ποτήρι τη φροντίδα του κλήματος και γεύεσαι την καθαρότητα του αέρα που χαίδευε τα αμπελόφυλλά του.

Δεν το πίνεις, το ζεις, Δεν σε μεθά, σε αναγεννά. Χωρίς μεζέδες και περιττές περισπάσεις.

Εσύ και το κρασί, το φτιαγμένο με μεράκι, σε κάθε σοδειά κάπως διαφορετικό, καθότι αυθεντικό και σπιτίσιο.

Ένα ποτηράκι την Κυριακή και, αν ήτανε γιορτή, ακόμη ένα. Σαν τελετουργία, μέθεξη οινική, καθάρια, ψυχική.

Πάντα κόκκινο κι αυθεντικό, μακριά από ετικέτες και υπεραξίες επικοινωνιακές.

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή Εφημερίδα

Σύμβουλος Έκδοσης:
Βουδούρης Γ. Νικόλαος

Έδρα: Δ. Βικέλα 1 (1ος ορ.) TK 59132, ΒΕΡΟΙΑ

e-mail: info@inveria.gr & inveria.gr@gmail.com

Τηλ. επικοινωνίας: 2331 303763 και 6942 982 745

newspaper.inveria.gr & InVeria.gr

ΣΚΑΝΑΡΕΤΕ ΕΔΩ
ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΣΤΟ e-mail ΣΑΣ

Πως μπορώ να δημοσιεύσω κάποιο άρθρο;

Στείλτε τα επώνυμα άρθρα σας στο info@inveria.gr με την αναγραφή στο θέμα «**Για την εφημερίδα InVeria**». Τα άρθρα θα συλλέγονται, θα αξιολογούνται και σε περίπτωση δημοσίευσης θα ενημερώνεστε άμεσα.

Μπορώ να γίνω συνδρομητής;

Η ψηφιακή εφημερίδα «InVeria» διακινείται online, ωστόσο υπάρχει η δυνατότητα να γίνει κάποιος συνδρομητής και θα λαμβάνει το κάθε φύλλο από το βράδυ του Σαββάτου. Το κόστος της συνδρομής/χορηγίας είναι 20 ευρώ/χρόνο.

Πως μπορώ να διαφημιστώ στην εφημερίδα;

Στείλτε το e-mail σας στο info@inveria.gr ή καλέστε μας στο 6942.982.745.

Σε κανονικούς και πλήρεις ρυθμούς συνεχίζεται η προετοιμασία του Εθνικού Χιονοδρομικού Κέντρου Σελίου για τη νέα χειμερινή περίοδο, παρά τη διοικητική εκκρεμότητα που προέκυψε μετά την παραίτηση του προέδρου της Επιτροπής Διοίκησης, **Γιώργος Γεωργίου**.

Ο κ. Γεωργίου είχε κοινοποιήσει την παραίτησή του από τις 27 Αυγούστου, ενώ στις 16 Σεπτεμβρίου ανακοινώθηκε ότι ο αντιπρόεδρος της διοίκησης, **Γιώργος Φαρσαρώτος**, αναλαμβάνει προσωρινά την άσκηση των αναγκαίων διοικητικών καθηκόντων, μέχρι τον ορισμό νέου προέδρου. Ο Γιώργος Φαρσαρώτος είναι παράλληλα πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Σελίου.

Μιλώντας στην εφημερίδα **«InVeria»**, ο κ. Φαρσαρώτος ξεκαθάρισε ότι ο βασικός λόγος για τον οποίο αποδέχθηκε να αναλάβει αυτή τη μεταβατική ευθύνη ήταν ένας, να μη βρεθεί το Χιονοδρομικό απροετοίμαστο μπροστά στη χειμερινή περίοδο.

Στο διάστημα αυτό ασκεί κανονικά τα καθήκοντα που απαιτούνται για τη διοίκηση και τη λειτουργία του Κέντρου. Μπορεί να υπογράφει συμβάσεις, να διεκπεραιώνει τις διοικητικές διαδικασίες, να μεριμνά για τη μεταφορά και την προετοιμασία του εξοπλισμού και γενικότερα να προχωρά σε όσα είναι απαραίτητα για να μπει το Χιονοδρομικό χωρίς προβλήματα στη νέα σεζόν.

Σύμφωνα με όσα ανέφερε στην **«InVeria»**, η προετοιμασία βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε πλήρη εξέλιξη και η εκτίμησή του είναι ότι το Χιονοδρομικό θα είναι έτοιμο να λειτουργήσει, όταν φυσικά το επι-

τρέψουν οι καιρικές και χιονοδρομικές συνθήκες.

Παράλληλα, όπως μας ανέφερε, υπάρχει δέσμευση από το αρμόδιο Υπουργείο ότι ο νέος πρόεδρος θα έχει οριστεί πριν από την έναρξη της χειμερινής περιόδου. Ο ίδιος σημείωσε ότι η προσωρινή άσκηση των καθηκόντων μπορεί, βάσει του προβλεπόμενου πλαισίου, να διαρκέσει έως τρεις μήνες. Συνεπώς, με δεδομένο ότι ανέλαβε στα μέσα Σεπτεμβρίου, η διοικητική εκκρεμότητα θα πρέπει να έχει κλείσει το αργότερο μέσα στον Δεκέμβριο.

Σε ό,τι αφορά την παραίτηση του Γιώργου Γεωργίου, ο μέχρι πρότινος πρόεδρος φέρεται να είχε επικαλεστεί αδυναμία να ασκήσει τη διοίκηση με τον τρόπο που ο ίδιος θεωρούσε ότι έπρεπε.

Από την προσδοκία των 10 εκατ. ευρώ στην απένταξη

Η σημερινή κατάσταση αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία αν τη δει κανείς μέσα από όσα έχουν προηγηθεί τα τελευταία χρόνια.

Το Σέλι δεν είναι ένα οποιοδήποτε Χιονοδρομικό. Πρόκειται για το πρώτο οργανωμένο Χιονοδρομικό Κέντρο της χώρας, με οργανωμένη λειτουργία ήδη από το 1934, όταν πραγματοποιήθηκαν εκεί οι πρώτοι Πανελλήνιοι Αγώνες Χιονοδρομίας.

Η μεγάλη ευκαιρία για ουσιαστικό εκσυγχρονισμό ήρθε μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης. Το πρόγραμμα του Υπουργείου Τουρισμού για την αναβάθμιση των χιονοδρομικών κέντρων προέβλεπε χρηματοδότηση έως 10 εκατ. ευρώ ανά επενδυτικό σχέδιο, για έργα που μπορούσαν να περιλαμβάνουν κτιριακές εγκα-

ταστάσεις, εξοπλισμό, ενεργειακές παρεμβάσεις και άλλες σύγχρονες υποδομές. Οι αιτήσεις άνοιξαν τον Οκτώβριο του 2023.

Για το Σέλι υποβλήθηκε επενδυτικό σχέδιο στις 30 Νοεμβρίου 2023, το οποίο εγκρίθηκε αρχικά τον Ιούνιο του 2024 και στη συνέχεια τροποποιήθηκε. Το σχέδιο αφορούσε συνολική αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων και περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, τις πολυαναμενόμενες υποδομές τεχνητής χιόνωσης.

Η τεχνητή χιόνωση θεωρείται εδώ και χρόνια κομβική για το μέλλον του Σελίου, καθώς μπορεί να περιορίσει σε σημαντικό βαθμό την εξάρτηση της λειτουργίας του από τις χιονοπτώσεις και να δημιουργήσει πολύ μεγαλύτερη ασφάλεια στον προγραμματισμό της χειμερινής περιόδου.

Η μεγάλη ευκαιρία, όμως, χάθηκε.

Σύμφωνα με την υπουργική απόφαση που εκδόθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2026, η χρηματοδότηση ανακλήθηκε επειδή δεν είχε υποβληθεί εμπρόθεσμα το πρώτο αίτημα καταβολής της ενίσχυσης. Είχαν προηγηθεί πέντε παρατάσεις και η τελική προθεσμία είχε οριστεί για τις 3 Δεκεμβρίου 2025, χωρίς μέχρι τότε να έχει υποβληθεί το απαιτούμενο αίτημα.

Εδώ χρειάζεται μία σημαντική διευκρίνιση. Η διοίκηση με πρόεδρο τον Γιώργο Γεωργίου δεν είχε ακόμη αναλάβει όταν έληξε η συγκεκριμένη προθεσμία. Ο διορισμός της δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ στις 16 Δεκεμβρίου 2025 και η ίδια είχε επισημάνει τότε ότι η κρίσιμη ημερομηνία της 3ης Δεκεμβρίου είχε ήδη παρέλθει. Επομένως, η απώλεια της συγκεκριμένης χρηματοδότησης δεν μπορεί να χρεωθεί στη διοίκηση Γεωργίου.

Η ειρωνεία της υπόθεσης είναι ότι, αναλαμβάνοντας λίγες ημέρες αργότερα, η νέα διοίκηση είχε θέσει πολύ ψηλά τον πήχη. Ο Γιώργος Γεωργίου μιλούσε τότε για εκσυγχρονισμό των υποδομών, βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, εγκατάσταση συστήματος τεχνητής χιόνωσης και προοπτική λειτουργίας του Σελίου όλο τον χρόνο.

Λίγες εβδομάδες αργότερα ήρθε η επίσημη απένταξη. Η διοίκηση ανακοίνωσε τότε ότι, σε συνεργασία με το Υπουργείο Αθλητισμού, θα αναζητούσε εναλλακτικά χρηματοδοτικά εργαλεία προκειμένου να μη χαθεί οριστικά η προοπτική αναβάθμισης.

Πριν, όμως, συμπληρωθεί ένας χρόνος από τον διορισμό της, προέκυψε η παραίτηση του προέδρου και μία νέα περίοδος διοικητικής αβεβαιότητας.

Το ζητούμενο δεν είναι απλώς να ανοίξει τον χειμώνα

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η παρουσία του Γιώργου Φαρσαρώτου στη μεταβατική διοίκηση μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα σημαντική ως προς το άμεσο ζητούμενο, να ολοκληρωθεί χωρίς προβλήματα η προετοιμασία και το Χιονοδρομικό να είναι έτοιμο για τη νέα χειμερινή περίοδο.

Το μεγαλύτερο ερώτημα, ωστόσο, αφορά την επόμενη ημέρα και την επιλογή που θα κάνει η κυβέρνηση για το πρόσωπο του νέου προέδρου.

Μετά την απώλεια μιας χρηματοδότησης τέτοιου μεγέθους και με το μεγάλο σχέδιο αναβάθμισης να παραμένει ακόμη ζητούμενο, το Χιονοδρομικό δεν έχει ανάγκη απλώς από έναν πρόεδρο που θα διαχειρίζεται την καθημερινότητα και θα διατηρεί την υφιστάμενη κατάσταση.

Χρειάζεται μία διοίκηση που θα μπορέσει να διεκδικήσει και να αξιοποιήσει κάθε διαθέσιμο χρηματοδοτικό εργαλείο, να προχωρήσει τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων και να μετατρέψει τους σχεδιασμούς και τις εξαγγελίες σε συγκεκριμένα έργα.

Θα ήταν, λοιπόν, ευχής έργον η επιλογή του νέου προέδρου αυτή τη φορά να γίνει χωρίς κομματικά κριτήρια, με αξιοκρατία και με μοναδικό γνώμονα την εκτίμηση ότι το πρόσωπο που θα αναλάβει διαθέτει τις δυνατότητες, την εμπειρία και τη διάθεση να φέρει εις πέρας αυτή την αποστολή.

Γιατί το ζητούμενο πλέον δεν είναι απλώς να ανοίγει το Σέλι κάθε χειμώνα και να λειτουργεί όταν υπάρχει αρκετό χιόνι. Αυτό, άλλωστε, οι διοικήσεις του Χιονοδρομικού το έχουν καταφέρει επί σειρά ετών.

Το πραγματικό στοίχημα είναι διαφορετικό. Να μη χαθεί άλλη μία ευκαιρία και να μπορέσει επιτέλους ένα Χιονοδρομικό με ιστορία σχεδόν ενός αιώνα να αποκτήσει τις υποδομές και τις δυνατότητες που εδώ και χρόνια συζητούνται, εξαγγέλλονται και αναμένονται. ■

111
ΓΥΡΑΔΙΚΟ

ΣΤΑΔΙΟΥ 111
ΒΕΡΟΙΑ

DELIVERY

111 Gyradiko - Βέροια
111gyradiko 111 ΓΥΡΑΔΙΚΟ

23310 21115

«Δήμος Αιγών»: Συγκέντρωση και... αντισυγκεντρώσεις σε Σφηκιά και Ριζώματα

Σε εξέλιξη η αντιπαράθεση για τη δημιουργία τέταρτου Δήμου στην Ημαθία. Οι συγκεντρώσεις του Δήμου Βέροιας, η απάντηση της Συντονιστικής Επιτροπής, οι αιχμές Μελίκη και οι τοποθετήσεις Δάλλα για τη βιωσιμότητα του νέου Δήμου.

Στη Σφηκιά και στα Ριζώματα μεταφέρθηκε τις τελευταίες ημέρες η αντιπαράθεση για την προτεινόμενη δημιουργία του «Δήμου Αιγών», με τον Δήμο Βέροιας και την Προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή να πραγματοποιούν ξεχωριστές συγκεντρώσεις, παρουσιάζοντας τις θέσεις τους για το μέλλον της περιοχής.

Η δημοτική αρχή Βέροιας επιδιώκει να αποτρέψει την απόσχιση των Δημοτικών Ενοτήτων Βεργίνας και Μακεδονίδος, προβάλλοντας κυρίως επιχειρήματα οικονομικής βιωσιμότητας και αποτελεσματικότερης λειτουργίας των μεγαλύτερων Δήμων. Από την άλλη πλευρά, οι υποστηρικτές του Δήμου Αιγών θεωρούν ότι η εφαρμογή του «Καλλικράτη» οδήγησε στην υποβάθμιση των περιοχών τους και πως η δημιουργία ενός μικρότερου αυτοδιοικητικού οργανισμού μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Στο επίκεντρο βρίσκεται η πρόταση για τη συνένωση των πρώην Δήμων Βεργίνας, Μακεδονίδος και Μελίκης, οι οποίοι σήμερα ανήκουν στους Δήμους Βέροιας και Αλεξάνδρειας, σε έναν νέο Δήμο με την ονομασία «Δήμος Αιγών» και έδρα τη Βεργίνα.

Οι συγκεντρώσεις Βοργιαζίδη σε Σφηκιά και Ριζώματα

Την Κυριακή 4 Οκτωβρίου 2026, ο Δήμος Βέροιας πραγματοποίησε δύο ενημερωτικές συναντήσεις με κατοίκους της Δημοτικής Ενότητας Μακεδονίδος. Η πρώτη έγινε στις 11 το πρωί στο Πολιτιστικό Κέντρο Σφηκιάς και η δεύτερη στις 12 το μεσημέρι στον εξωτερικό χώρο των γραφείων της Κοινότητας Ριζωμάτων.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο δήμαρχος Βέροιας Κώστας Βορ-

γιαζίδης, ο οποίος ανέπτυξε τα επιχειρήματα της δημοτικής αρχής κατά της δημιουργίας τέταρτου Δήμου στην Ημαθία.

Σύμφωνα με την ενημέρωση του Δήμου Βέροιας, στις δύο συναντήσεις υπήρξε μεγάλη συμμετοχή κατοίκων, ενώ μετά τις τοποθετήσεις του δημάρχου ακολούθησε διάλογος και τέθηκαν ερωτήματα σχετικά με τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει μια τέτοια διοικητική μεταβολή.

Το περιεχόμενο των δύο συγκεντρώσεων συνδέεται με τις θέσεις που είχε παρουσιάσει ο κ. Βοργιαζίδης κατά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Βέροιας στις 22 Σεπτεμβρίου.

Τότε ο δήμαρχος είχε εκφράσει την αντίθεσή του στην προτεινόμενη απόσχιση, υποστηρίζοντας ότι οι μεγαλύτεροι Δήμοι διαθέτουν περισσότερες δυνατότητες χρηματοδότησης έργων και κάλυψης των οικονομικών αναγκών των μικρότερων κοινοτήτων.

Ιδιαίτερη αναφορά είχε κάνει στα ανταποδοτικά τέλη, εκτιμώντας ότι αυτά θα μπορούσαν να διπλασιαστούν στις συγκεκριμένες περιοχές, εφόσον εντάσσονταν σε έναν νέο, μικρότερο Δήμο. Παράλληλα, είχε αναφερθεί στις δυνατότητες κάλυψης των ελλειμμάτων της άρδευσης και χρηματοδότησης μεγάλων έργων από έναν ισχυρότερο διοικητικά και οικονομικά Δήμο.

Ένα ακόμη επιχείρημα αφορούσε την πληθυσμιακή σύνθεση του προτεινόμενου Δήμου Αιγών. Ο κ. Βοργιαζίδης είχε υποστηρίξει ότι η περιοχή της Μελίκης θα αντιπροσώπευε περίπου το 66% του πληθυσμού του νέου Δήμου, γεγονός που, κατά την εκτίμησή του, θα της εξασφάλιζε καθοριστικό ρόλο στη λήψη των αποφάσεων.

Πάντως, ο δήμαρχος Βέροιας είχε δηλώσει ότι, εφόσον οι ίδιοι οι κάτοικοι επιθυμούν τη δημιουργία νέου Δήμου, η δημοτική αρχή δεν θα σταθεί εμπόδιο, προτείνοντας τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Η συγκέντρωση της Συντονιστικής Επιτροπής στα Ριζώματα

Πέντε ημέρες αργότερα, την Παρασκευή 9 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκε στο καφενείο του Βασίλη Πετρόπουλου στα Ριζώματα η ανοιχτή συγκέντρωση της Προσωρινής Συντονιστικής Επιτροπής για τη δημιουργία του Δήμου Αιγών. Η συγκέντρωση αποτέλεσε συνέχεια των προηγούμενων συναντήσεων στη Βεργίνα και στη Μελίκη, με τους διοργανωτές να επιχειρούν να διευρύνουν την υποστήριξη του αιτήματος και στην περιοχή της Μακεδονίδος. Σύμφωνα με τα σχετικά δημοσιεύματα, η συμμετοχή των κατοίκων ήταν μεγάλη και οι τοποθετήσεις που καταγράφηκαν κινήθηκαν υπέρ της δημιουργίας του νέου Δήμου. Την εκδήλωση άνοιξε ο Χρήστος Κουτσαντάς, μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής, ο οποίος αναφέρθηκε στα προβλήματα της περιοχής και στην ανάγκη να αποκτήσουν οι τοπικές κοινότητες μεγαλύτερη δυνατότητα παρέμβασης στα ζητήματα που τις αφορούν. Κατά την τοποθέτησή του, υποστήριξε ότι τα 16 χρόνια που έχουν μεσολαβήσει από την εφαρμογή του «Καλλικράτη» δεν έφεραν την αναμενόμενη ανάπτυξη, ενώ εκτίμησε ότι ένας μικρότερος και περισσότερο ευέλικτος Δήμος θα μπορούσε να ανταποκρίνεται αποτελεσματικότερα στα προβλήματα της καθημερινότητας.

Γιώργης Μελίκης: «Δεν είμαστε κατακτητές. Είμαστε ενεργοί πολίτες»

Αιχμηρή απέναντι στη δημοτική αρχή Βέροιας ήταν η τοποθέτηση του Γιώργη Μελίκη, ο οποίος υποστήριξε ότι οι τρεις πρώην Δήμοι έχουν γνωρίσει υποβάθμιση και εγκατάλειψη κατά τα χρόνια λειτουργίας των νέων αυτοδιοικητικών σχημάτων. Ο κ. Μελίκης έκανε λόγο για ανάγκη αποκατάστασης μιας ιστορικής αδικίας, αναφερόμενος ιδιαίτερα στη Βεργίνα και στη σημασία των αρχαίων Αιγών, που αποτελούν, σύμφωνα με τους υποστηρικτές της πρωτοβουλίας, ένα από τα βασικά στοιχεία της ιστορικής και πολιτιστικής ταυτότητας του νέου Δήμου. Απαντώντας στις αντιδράσεις που έχει προκαλέσει το αίτημα, κατηγόρησε τη δημοτική αρχή για «υποκρισία και πανικό», υποστηρίζοντας ότι οι πολίτες έχουν το δικαίωμα να διεκδικούν διαφορετική διοικητική οργάνωση για τον τόπο τους. «Δεν είμαστε κατακτητές. Είμαστε ενεργοί πολίτες», ανέφερε χαρακτηριστικά. Παράλληλα, έθεσε το ερώτημα γιατί χρειάστηκε να αναδειχθεί το αίτημα δημιουργίας νέου Δήμου για να υπάρξουν οι συγκεκριμένες επισκέψεις και ενημερωτικές συναντήσεις της δημοτικής αρχής με τους κατοίκους. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στους βουλευτές της Ημαθίας, ζητώντας να τοποθετηθούν δημόσια για την πρωτοβουλία, ώστε να γίνει γνωστό αν υποστηρίζουν τη συγκεκριμένη αλλαγή στον αυτοδιοικητικό χάρτη.

Γιάννης Δάλλας: Τι παρέδωσε ο πρώην Δήμος Μακεδονίδος

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε και η τοποθέτηση του Γιάννη Δάλλα, τελευταίου δημάρχου του πρώην Δήμου Μα-

κεδονίδος, ο οποίος αναφέρθηκε τόσο στην οικονομική κατάσταση του Δήμου πριν από την κατάργησή του όσο και στις δυνατότητες λειτουργίας ενός νέου αυτοδιοικητικού οργανισμού. Ο κ. Δάλλας υποστήριξε ότι κατά τη λήξη της θητείας του ο Δήμος Μακεδονίδος παρέδωσε οικονομικά διαθέσιμα, καθώς και εγκεκριμένα έργα συνολικού ύψους 2,5 εκατομμυρίων ευρώ με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση. Μάλιστα, ισχυρίστηκε ότι μέρος των συγκεκριμένων έργων δεν αξιοποιήθηκε στη συνέχεια από τον Δήμο Βέροιας, με αποτέλεσμα να χαθούν χρηματοδοτήσεις που προορίζονταν για την περιοχή. Αναφερόμενος στην οικονομική βιωσιμότητα των μικρότερων Δήμων, ο κ. Δάλλας επικαλέστηκε τα παραδείγματα των Καλαβρύτων, της Πύδνας-Κολινδρού και του Βελβεντού, υποστηρίζοντας ότι το μέγεθος ενός Δήμου δεν αποτελεί από μόνο του καθοριστικό παράγοντα για την ανάπτυξη και την αποτελεσματική λειτουργία του. Ξεχωριστή αναφορά έκανε στο Βελβεντό, το οποίο επανασυστάθηκε ως ανεξάρτητος Δήμος το 2019, μετά την απόσχιση του από τον Δήμο Σερβίων.

Τι απάντησαν για την έδρα και τις πιθανές υποψηφιότητες

 Κατά τη συγκέντρωση στα Ριζώματα δόθηκαν απαντήσεις και σε δύο ζητήματα που είχαν αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεων το προηγούμενο διάστημα. Το πρώτο αφορούσε την έδρα του προτεινόμενου νέου Δήμου, με τον Γιώργη Μελίκη να ξεκαθαρίζει ότι η πρόταση της Συντονιστικής Επιτροπής αφορά τη δημιουργία Δήμου Αιγών με έδρα τη Βεργίνα. Το δεύτερο αφορούσε τον ενδεχόμενο αυτοδιοικητικό ρόλο του Γιάννη Δάλλα, καθώς είχαν διατυπωθεί εκτιμήσεις ότι η πρωτοβουλία θα μπορούσε να συνδέεται με πιθανή πολιτική επανεμφάνισή του. Ο πρώην δήμαρχος Μακεδονίδος ξεκαθάρισε δημόσια ότι, εφόσον δημιουργηθεί ο Δήμος Αιγών, δεν προτίθεται να είναι υποψήφιος ούτε για τη θέση του δημάρχου ούτε για τη θέση του δημοτικού συμβούλου.

Το παράδειγμα του Βελβεντού και οι επόμενες κινήσεις

 Η Συντονιστική Επιτροπή για τον «Δήμο Αιγών» επιχειρεί παράλληλα να αξιοποιήσει την εμπειρία άλλων περιοχών που διεκδίκησαν και πέτυχαν την αυτοδιοικητική τους αυτοτέλεια. Στο πλαίσιο αυτό, αντιπροσωπεία της επισκέφθηκε το Βελβεντό, όπου συναντήθηκε με τον δήμαρχο Μανώλη Στεργίου και ενημερώθηκε για τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν μέχρι την επανασύσταση του Δήμου το 2019. Σύμφωνα με τη Συντονιστική Επιτροπή, ο κ. Στεργίου εξέφρασε τη στήριξή του στο αίτημα για τη δημιουργία του Δήμου Αιγών. Η επόμενη ενημερωτική συγκέντρωση αναμένεται να πραγματοποιηθεί στη Βεργίνα, με τη Συντονιστική Επιτροπή να συνεχίζει τις επαφές με κατοίκους και φορείς.

Τάσος Μπαρτζώκας:

Παράταση έως 30 Οκτωβρίου για καταβολή ασφαλιστικών εισφορών ΕΛΓΑ

– Ένα δίκαιο αίτημα των αγροτών μας γίνεται πράξη

ΔΤ από βουλευτή Ημαθίας Τάσο Μπαρτζώκα:

Μια σημαντική ανάσα για τους παραγωγούς αποτελεί η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΓΑ για την παράταση, έως το τέλος Οκτωβρίου 2026, της προθεσμίας καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, ένα δίκαιο και αναγκαίο αίτημα του αγροτικού κόσμου, το οποίο ο Βουλευτής Ημαθίας Τάσος Μπαρτζώκας είχε θέσει και διεκδικήσει τόσο προς την ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων όσο και προς τη Διοίκηση του ΕΛΓΑ.

Ο Τάσος Μπαρτζώκας δήλωσε

σχετικά:

«Η παράταση έως το τέλος Οκτωβρίου για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών του ΕΛΓΑ ήταν ένα δίκαιο και αναγκαίο αίτημα των αγροτών μας, το οποίο είχαμε μεταφέρει και διεκδικήσει τόσο από το Υπουργείο όσο και από τον ΕΛΓΑ.

Οι παραγωγοί μας χρειάζονται ουσιαστικές λύσεις που ανταποκρίνονται στις πραγματικές συνθήκες που αντιμετωπίζουν. Η συγκεκριμένη απόφαση τους δίνει μια αναγκαία ανάσα και περισσότερο χρόνο για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Παραμένω σε συνεχή επικοινωνία με την ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και τη Διοίκηση του ΕΛΓΑ για κάθε ζήτημα που αφορά τους παραγωγούς της Ημαθίας. Συνεχίζουμε να διεκδικούμε και να εργαζόμαστε για λύσεις που στηρίζουν έμπρακτα τον αγροτικό κόσμο». ■

«Ψηφιοποίηση Αρχείου Παλιάς Φωτογραφίας των Βλάχων»

Εγκρίθηκε η πρόταση του Συλλόγου Βλάχων Βέροιας για την από το Υπουργείο Πολιτισμού

Ένα έργο υψηλής πολιτιστικής σημασίας από τον Σύλλογο Βλάχων Βέροιας υπό την αιγίδα του Υπ. Πολιτισμού

ΔΤ: Εγκρίθηκε η πρόταση του Συλλόγου Βλάχων Βέροιας με τίτλο «Ψηφιοποίηση Αρχείου Παλιάς Φωτογραφίας των Βλάχων», μια σημαντική δράση για τη διάσωση, την τεκμηρίωση και την ανάδειξη της ιστορικής μνήμης και της πολιτιστικής κληρονομιάς των Βλάχων. Η πρόταση έλαβε θετική αξιολόγηση από το Υπουργείο Πολιτισμού, σύμφωνα με το εισηγητικό/ενημερωτικό σημείωμα με αριθμό πρωτοκόλλου ΥΠΠΟ/306638/07-07-2026.

Ήδη, ο Σύλλογος έχει καταγράψει περισσότερες από 300 παλιές φωτογραφίες, πολύτιμα τεκμήρια της κοινωνικής ζωής, των εθίμων, των οικογενειακών παραδόσεων

και της ιστορικής διαδρομής των Βλάχων της Βέροιας.

Η δράση περιλαμβάνει την ψηφιοποίηση και επιστημονική τεκμηρίωση του φωτογραφικού αρχείου, την καταγραφή προφορικών μαρτυριών και τη δημιουργία σύγχρονου ψηφιακού περιβάλλοντος, ώστε το υλικό να διασωθεί και να γίνει προσβάσιμο στις επόμενες γενιές, στους ερευνητές και στο ευρύ κοινό.

Ο Σύλλογος Βλάχων Βέροιας απευθύνει ανοιχτό κάλεσμα σε όλους όσους διαθέτουν παλιές φωτογραφίες, οικογενειακά λευκώματα ή άλλο σχετικό αρχειακό υλικό να συμβάλουν στην προσπάθεια, προσφέροντας τη δυνατότητα καταγραφής και ψηφιοποίησής τους. Κάθε φωτογραφία κρύβει μια ιστορία και αποτελεί ένα πολύτιμο κομμάτι της συλλογικής μας μνήμης.

Η πρωτοβουλία εντάσσεται στον

ευρύτερο σχεδιασμό του Συλλόγου για τη διάσωση και την ψηφιακή ανάδειξη της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς των Βλάχων, συνεχίζοντας μια συστηματική προσπάθεια που περιλαμβάνει και τη δημιουργία του ψηφιακού αποθετηρίου της βλάχικης μουσικής. ■

Λάζαρος Τσαβδαρίδης στο 1ο Πανελλαδικό Συμπόσιο Καφέ: «Η Πολιτεία σταθερός και αξιόπιστος σύμμαχος μιας δυναμικής αγοράς»

Δελτίο Τύπου από υφυπουργό Ανάπτυξης Λάζαρο Τσαβδαρίδη:

Στη σημαντική συμβολή του κλάδου του καφέ στην ελληνική οικονομία, την απασχόληση, την εστίαση, το λιανεμπόριο και τον τουρισμό, καθώς και στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός σταθερού και φιλικού προς την ανάπτυξη επιχειρηματικού περιβάλλοντος, αναφέρθηκε ο **Υφυπουργός Ανάπτυξης, Λάζαρος Τσαβδαρίδης**, κατά τον χαιρετισμό του στο **1ο Πανελλαδικό Συμπόσιο Καφέ**, που διοργάνωσε η **Ελληνική Ένωση Καφέ** στην Αθήνα, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Καφέ.

Το Συμπόσιο, με κεντρικό τίτλο «Διαμορφώνοντας το μέλλον του καφέ: Έμπνευση, Ανθεκτικότητα, Εξέλιξη», έφερε στο ίδιο βήμα εκπροσώπους της Κυβέρνησης, θεσμικών και παραγωγικών φορέων, της εστίασης, της βιομηχανίας και επιχειρήσεων του κλάδου, αναδεικνύοντας τις προκλήσεις αλλά και τις προοπτικές μιας αγοράς με ιδιαίτερη οικονομική και κοινωνική βαρύτητα.

Ο κ. Τσαβδαρίδης υπογράμμισε

ότι ο καφές στην Ελλάδα αποτελεί κάτι πολύ περισσότερο από ένα εμπορικό προϊόν, καθώς είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την καθημερινότητα, τη φιλοξενία και την κοινωνική ζωή. Παράλληλα, επεσήμανε το ισχυρό οικονομικό αποτύπωμα του κλάδου, με την εγχώρια κατανάλωση να ξεπερνά τους 40.000 τόνους ετησίως και περισσότερους από 25.000 εργαζόμενους να δραστηριοποιούνται άμεσα σε αυτόν.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στις σημαντικές προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η αγορά, από την κλιματική κρίση και τις επιπτώσεις της στις καλλιέργειες και τις σοδειές, έως τις διακυμάνσεις στις τιμές των πρώτων υλών και των μεταφορών και τις αυξανόμενες απαιτήσεις για περιβαλλοντική και κοινωνική βιωσιμότητα σε ολόκληρη την αλυσίδα αξίας.

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης τόνισε ότι απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις η Πολιτεία οφείλει να είναι

παρούσα ως σταθερός και αξιόπιστος σύμμαχος της επιχειρηματικότητας, στηρίζοντας κάθε μικρή, μεσαία και μεγάλη επιχείρηση που επενδύει, καινοτομεί και δημιουργεί θέσεις εργασίας.

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε: «Στόχος μας είναι να στεκόμαστε δίπλα σε κάθε επαγγελματία, σε κάθε μικρή, μεσαία και μεγάλη επιχείρηση που επενδύει στο μέλλον με αξιοπρέπεια, καινοτομία και όραμα», επισημαίνοντας ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης, υπό τον Υπουργό κ. Θεόδωρικάκο, εργάζεται για ένα σταθερό και ασφαλές αναπτυξιακό περιβάλλον, με λιγότερη γραφειοκρατία και ενίσχυση της πράσινης μετάβασης.

Κλείνοντας, ο κ. Τσαβδαρίδης εξέφρασε την ευχή το 1ο Πανελλαδικό Συμπόσιο Καφέ να αποτελέσει αφετηρία ουσιαστικού διαλόγου, συνεργασίας και νέων πρωτοβουλιών, με στόχο έναν ακόμη πιο ανθεκτικό, καινοτόμο και βιώσιμο κλάδο καφέ στην Ελλάδα. ■

**Ο καλύτερος
Ελληνικός καφές
της αγοράς είναι εδώ!**

Απολαύστε τον κάθε στιγμή!

📍 Πίνδου 1, Βέροια (περιοχή Αστικών)
☎ Τηλ. 23310 25713 - 23310 71713

Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ημαθίας: Αγροτοδικείο την Τρίτη 13 Οκτωβρίου στη Βέροια

«ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ»

ΔΤ από Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ημαθίας:

Την Τρίτη 13 Οκτωβρίου 2026, στα Δικαστήρια της Βέροιας, δεκάδες αγρότες της Ημαθίας οδηγούνται σε δίκη για τη συμμετοχή τους στις αγροτικές κινητοποιήσεις του 2024 και στο μπλόκο του Νησελίου.

Οι αγρότες βγήκαν στον δρόμο για να υπερασπιστούν το δικαίωμά τους να συνεχίσουν να παράγουν και να ζουν από τη δουλειά τους.

Αντιμετωπίζουν υψηλό κόστος παραγωγής, χαμηλές τιμές, ζημιές και ανεπαρκείς ή καθυστερημένες αποζημιώσεις, προβλήματα που απειλούν το εισόδημά τους και την ίδια τη δυνατότητα να παραμείνουν στα χωράφια τους.

Αυτά είναι τα πραγματικά προβλήματα που έβγαλαν τους αγρότες στους δρόμους και αυτά παραμένουν στο επίκεντρο των αγωνιστικών διεκδικήσεων.

Για την Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ημαθίας, την Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων και το οργανωμένο αγροτικό κίνημα, οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις δεν ήταν αυθαίρετες ενέργειες, αλλά συλλογικές αποφάσεις και διεκδικήσεις των αγροτών. Η συμμετοχή σε αυτές και η διεκδίκηση των δικαιωων αιτημάτων τους δεν μπορεί να αποτελεί λόγο ποινικής δίωξης, ούτε να χρησιμοποιείται ως μέσο εκφοβισμού και τρομοκρατίας.

Την ίδια στιγμή, τα προβλήματα και οι καθυστερήσεις στις αγροτικές ενισχύσεις, η δυσλειτουργία του ΟΣΔΕ και όσα έχουν αποκαλυφθεί γύρω από τον ΟΠΕ-ΚΕΠΕ παραμένουν ανοιχτά. Την ώρα που δεν έχουν αποδοθεί ευθύνες για όσα έχουν αποκαλυφθεί, διώκονται αγρότες που βγήκαν στον δρόμο και αγωνίστηκαν για το δίκιο τους και την επιβίωσή τους. Απαιτούμε να διερευνηθούν όλες οι υποθέσεις,

να αποδοθούν οι ευθύνες και να επιστραφούν τα χρήματα που παράνομα καταβλήθηκαν.

Η Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ημαθίας ζητά:

- Να σταματήσει η ποινικοποίηση των αγροτικών κινητοποιήσεων και να σταματήσουν τα αγροτοδικεία.
- Να δοθούν λύσεις στα προβλήματα των αγροτών και να διασφαλιστούν οι ενισχύσεις στους πραγματικούς δικαιούχους.
- Να διερευνηθούν όσα έχουν αποκαλυφθεί, να αποδοθούν οι ευθύνες όπου αυτές προκύπτουν και να επιστραφούν τα χρήματα που παράνομα καταβλήθηκαν.

Καλούμε τους αγρότες, τους εργαζόμενους και τον λαό της Ημαθίας να δώσουν το «παρών» στη συγκέντρωση αλληλεγγύης, την Τρίτη 13 Οκτωβρίου, στα Δικαστήρια της Βέροιας. Να μην περάσει η ποινικοποίηση των αγροτικών αγώνων.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ. ■

ΚΟΤΡΩΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Λαπαροσκοπική Χειρουργική

Ιατρείο Μαστού

• Αντωνίου Καμάρα 3, Βέροια

1ος όροφος (πεζόδρομος)

• 23311 81495 • 6974 555129

Τι καταγράφεται στην διαδικτυακή έρευνα για την σιδηροδρομική σύνδεση Θεσσαλονίκης – Ημαθίας – Πέλλας

ΔΤ από Ομάδα Δράσεων Ενεργών Πολιτών Δήμου Αλεξάνδρειας και Πολίτες Δήμου Βέροιας:

Ένα ιδιαίτερα ισχυρό μήνυμα υπέρ της αναβάθμισης και αξιοποίησης της σιδηροδρομικής σύνδεσης Θεσσαλονίκης – Ημαθίας – Πέλλας προκύπτει από τις απαντήσεις 621 πολιτών που συμμετείχαν σε σχετικό ερωτηματολόγιο.

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με στόχο να καταγραφούν οι σημερινές μετακινήσεις των πολιτών, η χρήση των υφιστάμενων μέσων μεταφοράς, αλλά και η πρόθεση χρήσης ενός ηλεκτρικού προαστιακού σιδηροδρόμου, εφόσον αυτός λειτουργήσει με συχνά και αξιόπιστα δρομολόγια.

Τα αποτελέσματα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς καταγράφουν όχι μόνο τη σημερινή ανάγκη μετακίνησης προς τη Θεσσαλονίκη, αλλά και σημαντική δηλωμένη πρόθεση χρήσης του προαστιακού.

Πάνω από τους μισούς μετακινούνται τουλάχιστον εβδομαδιαία προς ή από τη Θεσσαλονίκη

Σύμφωνα με τις απαντήσεις, το 51,9% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι μετακινείται προς ή από τη Θεσσαλονίκη τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα.

Συγκεκριμένα:

15,0% μετακινείται καθημερινά,
18,4% δύο έως τέσσερις φορές την εβδομάδα,

18,5% μία φορά την εβδομάδα,
38,1% μία έως τρεις φορές τον μήνα.

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι η σύνδεση με τη Θεσσαλονίκη αποτελεί ήδη σημαντικό μέρος της καθημερινής και εβδομαδιαίας κινητικότητας των πολιτών της περιοχής.

Το αυτοκίνητο παραμένει το βασικό μέσο μετακίνησης

Παρά τη λειτουργία της υφιστάμενης σιδηροδρομικής γραμμής, το 59,7% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι χρησιμοποιεί κυρίως αυτοκίνητο για τις μετακινήσεις του.

Ακολουθούν:

ΚΤΕΛ: 15,5%

τρένο: 14,5%

συνδυασμός μέσων: 10,2%

μοτοσικλέτα: 0,2%.

Η εικόνα αυτή αναδεικνύει ένα από τα βασικά ζητήματα που θα μπορούσε να αντιμετωπίσει ένας σύγχρονος προαστιακός. Την εξάρτηση των πολιτών από το ΙΧ για τις μετακινήσεις μεταξύ των πόλεων της Ημαθίας και της Πέλλας και τη Θεσσαλονίκη.

7 στους 10 δηλώνουν ότι θα χρησιμοποιούσαν τον προαστιακό τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η απάντηση στο ερώτημα για τη χρήση ενός ηλεκτρικού προαστιακού, εφόσον αυτός λειτουργούσε.

Το 71,1% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι θα τον χρησιμοποιούσε τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα.

Αναλυτικά:

25,8% καθημερινά,

29,7% δύο έως τέσσερις φορές την εβδομάδα,

15,6% μία φορά την εβδομάδα,

21,3% μία έως τρεις φορές τον μήνα,
6,5% περιστασιακά,

μόλις 1,1% δήλωσε ότι δεν θα τον χρησιμοποιούσε.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι ότι το 55,5% δήλωσε καθημερινή ή συχνή

χρήση, δύο έως τέσσερις φορές την εβδομάδα.

Τι σημαίνει αυτό για τους σημερινούς χρήστες αυτοκινήτου;

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά ευρήματα της έρευνας προκύπτει από τη διασταύρωση των απαντήσεων.

Από όσους δήλωσαν ότι σήμερα χρησιμοποιούν κυρίως ΙΧ, το 66,2% δήλωσε ότι θα χρησιμοποιούσε τον προαστιακό τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα, εφόσον λειτουργούσε.

Το στοιχείο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς δείχνει ότι υπάρχει δηλωμένη διάθεση μετακίνησης από το αυτοκίνητο προς τον σιδηρόδρομο.

Βέβαια, πρόκειται για δηλωμένη πρόθεση και όχι για πραγματική πρόβλεψη επιβατικής κίνησης. Η πραγματική χρήση θα εξαρτηθεί από παράγοντες όπως η τιμή του εισιτηρίου, η συχνότητα των δρομολογίων, η διάρκεια του ταξιδιού, η αξιοπιστία, η πρόσβαση στους σταθμούς και η δυνατότητα μετεπιβίβασης.

Η Θεσσαλονίκη είναι ο βασικός προορισμός

Η κυριαρχία της Θεσσαλονίκης στις μετακινήσεις αποτυπώνεται με ιδιαίτερα καθαρό τρόπο.

Το 79,4% των συμμετεχόντων δήλωσε τη Θεσσαλονίκη ως τον συνήθη προορισμό του.

Αυτό δείχνει ότι ο προαστιακός δεν

αντιμετωπίζεται μόνο ως ένα μέσο σύνδεσης των πόλεων μεταξύ τους, αλλά κυρίως ως ένας τρόπος γρήγορης και αξιόπιστης σύνδεσης της Ημαθίας και της Πέλλας με το μεγάλο οικονομικό, εκπαιδευτικό, υγειονομικό και διοικητικό κέντρο της Βόρειας Ελλάδας.

Στις σημαντικότερες διαδρομές που επέλεξαν οι συμμετέχοντες βρίσκονται:

Αλεξάνδρεια – Θεσσαλονίκη: 50,6%

Βέροια – Θεσσαλονίκη: 47,4%

Έδεσσα – Θεσσαλονίκη: 37,7%

Νάουσα – Θεσσαλονίκη: 30,3%

Αλεξάνδρεια – Βέροια: 27,9%.

Παράλληλα, σημαντικό ενδιαφέρον καταγράφεται και για τις εσωτερικές συνδέσεις μεταξύ των πόλεων Ημαθίας και Πέλλας.

Πολύ μεγάλη αποδοχή και για τις ενδοπεριφερειακές μετακινήσεις

Ένα ακόμη εντυπωσιακό αποτέλεσμα είναι η απάντηση στο ερώτημα εάν οι πολίτες θα χρησιμοποιούσαν τον προαστιακό για μετακινήσεις μεταξύ πόλεων της Ημαθίας και της Πέλλας.

Το 87,7% απάντησε «Ναι», ενώ ένα επιπλέον 11,0% απάντησε «Ίσως».

Συνολικά, δηλαδή, το 98,7% των συμμετεχόντων απαντά θετικά ή δυνητικά θετικά στην προοπτική αξιοποίησης του σιδηροδρόμου και για τις τοπικές/περιφερειακές μετακινήσεις.

Το εύρημα αυτό ενισχύει την άποψη ότι ένας σύγχρονος προαστιακός θα μπορούσε να λειτουργήσει όχι μόνο ως σύνδεση με τη Θεσσαλονίκη, αλλά και ως δίκτυο που θα ενισχύσει την επικοινωνία μεταξύ των πόλεων της Ημαθίας και της Πέλλας.

Οι πολίτες συνδέουν τον προαστιακό με την ανάπτυξη

Η έρευνα καταγράφει επίσης πολύ υψηλό ποσοστό θετικών απαντήσεων ως προς την αναπτυξιακή σημασία του έργου.

Στο ερώτημα εάν ο προαστιακός μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της Ημαθίας και της Πέλλας:

80,2% απάντησε «Ναι, σε πολύ μεγάλο βαθμό»,

16,3% απάντησε «Ναι»,

2,7% απάντησε «Ίσως».

Έτσι, το 96,5% των συμμετεχόντων έχει θετική άποψη ή θεωρεί πιθανή τη συμβολή του έργου στην ανάπτυ-

ξη της περιοχής.

Οι συμμετέχοντες συνδέουν τον προαστιακό με οφέλη όπως η ασφάλεια, η ταχύτητα, η μείωση του κόστους μετακίνησης, η τουριστική ανάπτυξη, η οικονομική ανάπτυξη και η προσαρμογή του περιβάλλοντος.

97,1% ζητά να προχωρήσει άμεσα το έργο

Ίσως το πιο ξεκάθαρο πολιτικό μήνυμα της έρευνας βρίσκεται στο ερώτημα εάν το έργο θα πρέπει να προχωρήσει άμεσα.

Το 97,1% των συμμετεχόντων απάντησε «Ναι».

Μόλις 1,8% απάντησε «Όχι», ενώ 1,1% δήλωσε ότι δεν έχει άποψη.

Παράλληλα, στο ερώτημα για τη δημόσια στήριξη της διεκδίκησης του έργου, το 85,2% απάντησε θετικά, ενώ 14,0% απάντησε «Ίσως».

Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ένα πολύ υψηλό επίπεδο κοινωνικής αποδοχής μεταξύ όσων συμμετείχαν στην έρευνα.

Ποια πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα;

Στο ερώτημα για τις παρεμβάσεις που θεωρούνται σημαντικότερες, η πλειονότητα των συμμετεχόντων, 68,1%, επέλεξε την απάντηση «όλα τα παραπάνω», δηλαδή συνδυασμό ηλεκτροκίνησης, λειτουργίας του προαστιακού, αναβάθμισης των σταθμών και αύξησης των δρομολογίων.

Από τις επιμέρους επιλογές, ιδιαίτερα υψηλά βρίσκεται η ανάγκη για περισσότερα δρομολόγια, με 89 επιλογές.

Το μήνυμα είναι σαφές. Οι πολίτες δεν ζητούν μόνο ηλεκτροκίνηση της γραμμής, αλλά ένα ολοκληρωμένο και λειτουργικό σύστημα προαστιακών μετακινήσεων.

Μια έρευνα με ισχυρά μηνύματα, αλλά και συγκεκριμένους περιορισμούς

Τα αποτελέσματα είναι ιδιαίτερα θετικά για τη διεκδίκηση του έργου, όμως χρειάζεται να διαβαστούν με επιστημονική προσοχή.

Η έρευνα βασίζεται σε 621 συμμετοχές, οι οποίες προήλθαν από εθελοντική συμμετοχή και επομένως δεν αποτελούν τυχαίο, στατιστικά αντιπροσωπευτικό δείγμα του συνολικού πληθυσμού.

Επιπλέον, η πρόθεση χρήσης του προαστιακού είναι δηλωμένη πρόθεση. Δεν αποτελεί πρόβλεψη πραγ-

ματικής επιβατικής κίνησης.

Για μια πλήρη μελέτη σκοπιμότητας θα χρειάζονταν επιπλέον στοιχεία, όπως η αποδεκτή τιμή εισιτηρίου, η απαιτούμενη συχνότητα δρομολογίων, ο χρόνος ταξιδιού που θεωρείται αποδεκτός, η δυνατότητα στάθμευσης στους σταθμούς, οι μετεπιβιβάσεις και κυρίως το πόσες μετακινήσεις με αυτοκίνητο θα αντικαθιστούσαν οι πολίτες με το τρένο.

Το βασικό μήνυμα

Παρά τους παραπάνω περιορισμούς, η έρευνα καταγράφει μια ιδιαίτερα ισχυρή εικόνα.

Υπάρχει ήδη σημαντική ζήτηση για μετακινήσεις προς και από τη Θεσσαλονίκη, το αυτοκίνητο αποτελεί σήμερα το κυρίαρχο μέσο και ένα μεγάλο μέρος των πολιτών δηλώνει πρόθυμο να χρησιμοποιήσει έναν σύγχρονο προαστιακό σιδηρόδρομο.

Το εύρημα γίνεται ακόμη πιο ενδιαφέρον όταν εξετάζεται η ομάδα των σημερινών χρηστών αυτοκινήτου. Δύο στους τρεις από αυτούς δήλωσαν ότι θα χρησιμοποιούσαν τον προαστιακό τουλάχιστον εβδομαδιαία, εφόσον αυτός λειτουργούσε.

Ταυτόχρονα, η συντριπτική πλειονότητα θεωρεί ότι το έργο μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της Ημαθίας και της Πέλλας και τάσσεται υπέρ της άμεσης προώθησής του.

Η έρευνα, επομένως, δεν αποτελεί από μόνη της μελέτη βιωσιμότητας ή πρόβλεψη επιβατικής κίνησης. Αποτελεί όμως ένα ισχυρό καταγεγραμμένο μήνυμα κοινωνικής αποδοχής και μια ένδειξη ότι υπάρχει σημαντικό ενδιαφέρον για μια σύγχρονη, συχνή και αξιόπιστη σιδηροδρομική σύνδεση Θεσσαλονίκης – Ημαθίας – Πέλλας.

Το επόμενο βήμα θα ήταν οι αρμόδιοι φορείς να επικαιροποιήσουν τις υπάρχουσες μελέτες για τον προαστιακό σιδηρόδρομο και να τις δημοσιοποιήσουν άμεσα, ώστε να γνωρίζουν οι πολίτες ποιος είναι ο σημερινός σχεδιασμός, ποια είναι τα δεδομένα, ποιες παρεμβάσεις απαιτούνται και ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

Ομάδα Δράσεων Ενεργών Πολιτών Δήμου Αλεξάνδρειας

Πολίτες Δήμου Βέροιας ■

Η μοναδική σχέση μεταξύ ιατρού και ασθενούς ως καταλυτική απάντηση στην αρνητική επικαιρότητα για τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας

Συντάκτης: **Αναστάσιος Βασιάδης**

Η συνεχής και έντονη αρνητική απασχόληση της επικαιρότητας σχετικά με το θέμα των πιστοποιήσεων και των συννόμων λειτουργιών των ιατρείων, των ιατρικών εργαστηρίων και γενικώς των Μονάδων Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, έχει ως συνέπεια την διατάραξη της σχέσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ ασθενούς και ιατρού, η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε διαγνωστικό και θεραπευτικό έργο.

Με την ως άνω αναφορά του Πατέρα της Ιατρικής Ιπποκράτη, επισημαίνεται η σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ του Ιατρού ανθρώπου και του πάσχοντος ανθρώπου, για τον οποίο ο Ιατρός έχει την ευθύνη της διάγνωσης και της θεραπείας του.

Από τα αρχαιότερα χρόνια μέχρι και την εποχή μας, η σχέση μεταξύ ασθενούς και ιατρού ήταν και είναι από την φύση της εξαιρετικά περίπλοκη σε άλλοτε άλλο βαθμό.

Ο Ιατρός είναι ο ειδικός επιστήμων ο οποίος αξιοποιεί και μεταφέρει τις βασικές και απαραίτητες πληροφορίες για την ασθένεια από την οποία πάσχει ο ασθενής.

Είναι εκείνος που θέτει την διάγνωση της νόσου, προσδιορίζει την πρόγνωση, ορίζει την θεραπεία, εκτελεί τις αναγκαίες ιατρικές πράξεις και δίδει τις περαιτέρω οδηγίες για την ομαλή ανάρρωση και αποθεραπεία του ασθενούς.

Ο ασθενής είναι το άλλο πρόσωπο της σχέσης.

Είναι εκείνος που βλέπει έντρομος να σείεται το οικοδόμημα του ομαλού μέχρι τότε βίου του, αυτός που χάνει την δυνατότητα της αυτοδιαχείρισης του, που καταλαμβάνεται από αίσθημα αδικίας, άγχος, μελαγχολία, πανι-

κό και ανασφάλεια, που κατακλύζεται από πλήθος πληροφοριών για το πρόβλημα του, είτε από το διαδίκτυο είτε από το κοινωνικό του περιβάλλον, ως επί το πλείστον ανεύθυνων και που πρέπει να ξεπεράσει όλα αυτά και να εναποθέσει την ελπίδα και την εμπιστοσύνη στον Ιατρό στον οποίο απευθύνεται.

Διαφορετική η αφετηρία σκέψης του καθενός και εντελώς ξεχωριστή η προσέγγιση του προβλήματος από τον καθένα.

Για την επιτυχή όμως διάγνωση και αντιμετώπιση της νόσου από την οποία πάσχει ο ασθενής και την οποία καλείται να διαγνώσει και να θεραπεύσει ο ιατρός, χρειάζεται να οικοδομηθεί μια ιδιαίτερη σχέση επικοινωνίας και αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ αυτών, πράγμα το οποίο πολλές φορές, αποδεικνύεται ιδιαίτερα δυσχερές.

Η σχέση αυτή δεν υπόκειται σε κανόνες, είναι εξατομικευμένη και εξαρτάται από τους χαρακτήρες των προσώπων που την συνθέτουν, τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης και τις ιδιαιτερότητες κάθε νόσου και κάθε θεραπευτικού μέσου.

Ο Ιατρός ως ειδικός επιστήμων καλείται να συμπάσχει με τον πάσχοντα και να εστιάσει όλες τις προσπάθειες του για την άμβλυνση του πόνου και την αναζωπύρωση της ελπίδας.

Ανεξάρτητα από την ειδικότητα και τις επιμέρους εξειδικεύσεις, τόσο στον κλινικό όσο και στον εργαστηριακό τομέα, η ιατρική προσπάθεια, κατατείνει στην αντιμετώπιση του ανθρώπινου πόνου, στην διατήρηση της ψυχοσωματικής ακεραιότητας και στην εξασφάλιση της Υγείας ως του πλέον πολύτιμου αγαθού για την

ζωή του ανθρώπου.

Όλα όμως τα επιστημονικά εφόδια και οι άριστες των προθέσεων, καθίστανται ελλειπή και ανίσχυρα, εάν δεν έχει εξασφαλιστεί η αναγκαία σχέση οικειότητας, συνεργασίας και αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ ασθενούς και Ιατρού.

Η επαφή του Ιατρού με ανήσυχους, φοβισμένους ανθρώπους, είναι ιδιαίτερα επίπονη.

Το ίδιο και η ανάγκη προσαρμογής της ιατρικής μεθοδολογίας απέναντι στους διαφορετικούς χαρακτήρες των ασθενών.

Κατ' αρχάς υπάρχει ο απαιτητικός ασθενής, ο οποίος επιμένει να υποβληθεί σε κάποια θεραπεία την οποία ο Ιατρός του δεν θα ήθελε να συστήσει.

Επίσης, υπάρχει ο δύσπιστος από την φύση του ασθενής που δυσχεραίνει την επωφελή επικοινωνία, ο οποίος αναζητεί πληροφορίες για το πρόβλημα τους προστρέχοντας στην εμπειρία άλλων ασθενών και δεχόμενος ανεύθυνες συμβουλές από άτομα του στενού ή ευρύτερου κοινωνικού τους περιβάλλοντος.

Η τεχνολογική εξέλιξη δίνει την δυνατότητα σε πολλούς να κάνουν έρευνα μέσω του διαδικτύου αναζητώντας χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με το πρόβλημά τους.

Αυτή η δυνατότητα έχει διπλή όψη, καθώς παρέχει μεν πληροφόρηση, η οποία όμως δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί και να αξιολογηθεί ως προς το εξατομικευμένο πρόβλημα του ασθενούς, ο οποίος δεν διαθέτει την απαραίτητη γνώση και κρίση προς τούτο.

Πέραν τούτου η εμμονή στα στοιχεία της έρευνας που διενεργεί ο

ασθενής, υποσκάπτει την την εμπιστοσύνη του ως προς τον Ιατρό του οποίου ζητά την αρωγή.

Η φαινομενικά διαφορετική διατύπωση της ίδιας διάγνωσης, από διαφορετικούς Ιατρούς στους οποίους προσφεύγει ο ασθενής για «δεύτερη» γνώμη, επιτείνει την δυσπιστία.

Τέλος, πάντα υπάρχει και ο ανυπόμονος ασθενής.

Αυτός εγκαταλείπει τη θεραπεία πριν προλάβουν να φανούν τα αποτελέσματά της, προστρέχοντας ίσως για βοήθεια κάπου αλλού.

Είναι δε απογοητευτικό για τον Ιατρό να διαπιστώνει ότι ο δύσπιστος ασθενής του δεν συμμορφώνεται με τις οδηγίες του.

Παρόλα αυτά φαίνεται πως πάντα υπάρχει μια σχέση «εξάρτησης» καθώς ο ασθενής αποβλέπει στην επεξήγηση και στην βοήθεια του Ιατρού, ακόμα και όταν είναι δύσπιστος προς αυτόν.

Δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι η διάγνωση ενός σοβαρού νοσήματος για τον ασθενή είναι μια ανατροπή, αλλά ταυτόχρονα και το ξεκίνημα ενός νέου τρόπου ζωής, στον οποίο πρέπει να μάθει να ανταπεξέρχεται καθημερινά.

Η καλή σχέση Ιατρού και ασθενούς αυξάνει την ικανοποίηση του Ιατρού από το αποτέλεσμα της εργασίας του, ενισχύει την αυτοπεποίθηση του ασθενούς και αναδεικνύει την θετική εικόνα της κατάστασης της υγείας του, η οποία επηρεάζει την τελική έκβαση της νόσου.

Καθίσταται επομένως περισσότερο από αναγκαία η οικοδόμηση σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ ασθενούς και Ιατρού.

Ο ασθενής πρέπει να απευθύνεται ειλικρινά προς τον Ιατρό και να του εκθέτει ανοιχτά όλες τις απορίες του.

Ο Ιατρός με την σειρά του οφείλει να αναπτύξει τις επικοινωνιακές και διαπροσωπικές δεξιότητες του, που θα του δώσουν την δυνατότητα συλλογής πληροφοριών για τη διευκόλυνση μιας ακριβούς διάγνωσης, τη παροχή θεραπευτικών οδηγιών και τη δημιουργία σχέσεων φροντίδας με τους ασθενείς.

Είναι εμφανές όμως ότι για την ανάπτυξη αυτής της αναγκαίας καλής σχέσης ορθώνονται εμπόδια που την καθιστούν μια πραγματική δοκιμασία.

Σε αυτές τις περιπτώσεις τόσο ο Ιατρός όσο και ο ασθενής αναζητούν υψηλά ηθικά πρότυπα, που θα τους ενδυναμώσουν στην δοκιμασία της ανάπτυξης σχέσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης και εγγύτητας.

Δεν είναι δε λίγοι και εκείνοι οι Ιατροί που γνωρίζουν το σωματικό μαρτύριο, καθώς προσβάλλονται και οι ίδιοι από λοιμώδη ή και ανίατα νοσήματα, καθώς και άλλοι που πέφτουν θύματα βίας, στην καθημερινή άσκηση του λειτουργήματος τους, ή μετέχοντας σε ανθρωπιστικές αποστολές.

Ο σύγχρονος Ιατρός αλλά και ο σύγχρονος ασθενής καλούνται να διαμορφώσουν την σχέση τους υπό το φως της ανθρωπίνης προσέγγισης και αγάπης, σε μια εποχή που κυριαρχούν ο οικονομικός ανταγωνισμός, οι κοινωνικές ανισότητες, η τεχνολογική κυριαρχία, η ανθρωπινή αποξένωση, η εγκατάλειψη, η απορφάνευση, ο γογγυσμός και η θλίψη.

Η πλέον υψηλή επιστημονική γνώση, η ακριβέστερη διάγνωση της πάθησης και η πιο αποτελεσματική θεραπεία, εάν δεν διαπνέονται από το πνεύμα του ανθρωπισμού, δεν μπορούν να αγγίξουν την βαθύτερη προσδοκία της ανθρωπίνης ψυχής, που ξεπερνάει την σωματική ίαση.

Στην σύγχρονη εποχή μας ο Ιατρός και ο ασθενής, βιώνουν μια ιλιγγιώδη πορεία της επιστημονικής γνώσης, που χαρακτηρίζεται από έκδηλη ευμεταβλητότητα και συνεχώς μεγαλύτερη εξάρτηση από την τεχνολογική εξέλιξη, που παραμερίζουν την ιατρική σκέψη.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες ο Ιατρός καλείται να διατηρεί την επιστημονική του εγκυρότητα, να περιφρουρεί την πνευματική του ανεξαρτησία

και να διαφυλάσσει την επιστημονική του συνείδηση, αναλαμβάνοντας την προσωπική του ευθύνη έναντι του πάσχοντος συνανθρώπου.

Ο ασθενής επιβάλλεται να παραμερίζει τις όποιες επιφυλάξεις του, από όπου και εάν προέρχονται και να εμπιστεύεται τον Ιατρό τον οποίο επέλεξε, να εφαρμόζει τα θεραπευτικά μέσα που υπέδειξε, να τον ενημερώνει τακτικά για την πορεία της νόσου και της εφαρμοζόμενης θεραπείας και να μη τείνει ευήκοο ους σε αρνητικά σχόλια, που συνήθως κινούνται από ανταγωνισμό και κακεντρέχεια.

Η διεθνής πρωτοβουλία για την αναγνώριση της σχέσης μεταξύ Ιατρού και Ασθενούς είχε ως αποτέλεσμα την ανακήρυξη της από την UNESCO ως «Μνημείου Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ανθρωπότητας», με την οποία διακηρύσσεται σαφώς ότι:

«Η ποιοτική σχέση Ιατρού - Ασθενούς αποτελεί θεμελιώδη ανθρωπινή συνιστώσα για την υγειονομική περίθαλψη του πολίτη, καθώς παρέχει πολλαπλή στήριξη στην κατάσταση της αβεβαιότητας και ταλαιπωρίας που προκαλεί η ασθένεια και η θεραπευτική αγωγή, ενώ συμβάλλει στη βελτίωση των διαδικασιών διαγνωστικού προσανατολισμού και θεραπείας, που με τον τρόπο αυτόν, μπορεί να φτάσει σε υψηλό επίπεδο εξατομίκευσης και σεβασμού».

Αυτή η διακήρυξη της UNESCO αποτελεί και την πλέον καταλυτική απάντηση στην αρνητική επικαιρότητα, η οποία θέτει σε αμφισβήτηση την μοναδική σχέση Ιατρού – Ασθενούς, με συνέπεια την ποιοτική υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών Υγείας. ■

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή εφημερίδα

Διαθέσιμη μέσω InVeria.gr και newspaper.inveria.gr

Διαφημίζεται στην InVeria

Σε προνομιακές
τιμές

Γίνετε συνδρομητές
με μόλις 20 €/έτος

Στηρίξτε την ανεξάρτητη
φωνή της τοπικής ενημέρωσης!

Επικοινωνία: **info@inveria.gr**

Χρώματα σε σχέση με τον χαρακτήρα αλλά και την επικοινωνία

Γράφει η **Αλίνα Μαυροπούλου***

Τα χρώματα παίζουν πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στην καθημερινότητά μας. Πάντα συζητάμε γι’ αυτά που συναντάμε γύρω μας αναφερόμενοι για παράδειγμα σε ένα όμορφο ηλιοβασίλεμα, στο χρώμα της θάλασσας και του ουρανού. Όλες μας οι στιγμές και οι θύμησες έχουν χρώμα. Σήμερα και λόγω διαστροφής όπως λένε του επαγγέλματος, θα σου μιλήσω για τη σημαντικότητα των χρωμάτων στην επικοινωνία.

Η παλέτα των χρωμάτων που επιλέγουμε να χρησιμοποιούμε δεν είναι τυχαία και αυτό αποδεικνύεται, καθώς η ψυχολογία των χρωμάτων συνδέει άμεσα τις αποχρώσεις με τον ανθρώπινο χαρακτήρα και τον τρόπο επικοινωνίας μας. Τα χρώματα εκπέμπουν μηνύματα στο υποσυνείδητό μας και έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν τη διάθεση, τις αντιδράσεις, αλλά και την εικόνα μας προς τους άλλους ανθρώπους.

Πώς συνδέονται όμως τα βασικά χρώματα με την προσωπικότητα και το στυλ επικοινωνίας;

Λευκό: Το χρώμα της καθαρότητας και της νέας αρχής

Χαρακτήρας: Οργανωμένος, ειλικρινής, ιδεαλιστής και απλός. Δείχνει μια προσωπικότητα που εκτιμά τη διαφάνεια και την τάξη.

Επικοινωνία: Ανοιχτή, ουδέτερη και ειλικρινής. Το λευκό αφήνει χώρο στους άλλους να εκφραστούν, εκπέμπει φρεσκάδα και ειρήνη, αλλά μερικές φορές μπορεί να φανεί ψυχρό ή απόμακρο.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: τεχνολογία, είδη διακόσμησης, είδη υγιεινής. Εκφράζει καθαρότητα, απλότητα, μινιμαλισμό, νεωτερισμό (Apple, Adidas, Tesla).

Κόκκινο: Το χρώμα του πάθους και της δράσης

Χαρακτήρας: Δυναμικός, εξωστρεφής, παρορμητικός και γεμάτος αυτοπεποίθηση. Όσοι το αγαπούν

θέλουν να τραβούν την προσοχή και δεν φοβούνται το ρίσκο.

Επικοινωνία: Άμεση, διεκδικητική και μερικές φορές κυριαρχική. Το κόκκινο εκπέμπει επείγον, ενέργεια και ηγετική τάση, αλλά μπορεί να γίνει αντιληπτό και ως επιθετικό.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: εστίαση, τεχνολογία, retail εκπτώσεις. Δείχνει ενθουσιασμό, ενέργεια, δυναμική, πάθος, αίσθηση του επείγοντος (Coca Cola, Youtube, Netflix).

Μπλε: Το χρώμα της λογικής και της εμπιστοσύνης

Χαρακτήρας: Ήρεμος, αναλυτικός, υπεύθυνος και σταθερός. Οι λά-

τρεις του μπλε εκτιμούν την οργάνωση, την ειλικρίνεια και την εσωτερική ειρήνη.

Επικοινωνία: Ψύχραιμη, σαφής και δομημένη. Είναι το ιδανικό χρώμα για επαγγελματική επικοινωνία, καθώς χτίζει σχέσεις εμπιστοσύνης, αξιοπιστίας και ασφάλειας.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: τράπεζες, τεχνολογία, υγεία. Προκαλεί συναισθήματα όπως εμπιστοσύνη, ασφάλεια, σταθερότητα, επαγγελματισμό (Facebook, Intel, PayPal, ΟΠΑΠ).

Πράσινο: Το χρώμα της
ισορροπίας και της αρμονίας

Χαρακτήρας: Φιλήσυχος, υπομονετικός, συμπονετικός και προσγειωμένος. Δείχνει έναν άνθρωπο που αναζητά τη σταθερότητα και νοιάζεται για τους γύρω του.

Επικοινωνία: Διπλωματική, υποστηρικτική και χαλαρωτική. Το πράσινο διευκολύνει τη συνεργασία, μειώνει το άγχος και δείχνει διάθεση για ακρόαση και κατανόηση.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: οικολογικά προϊόντα, γεωργικά προϊόντα, φαρμακευτικά, οικονομικά. Δημιουργεί συναισθηματική σύνδεση με την φύση, την υγεία, την φρεσκάδα, την ανάπτυξη, τον πλούτο (Starbucks, John Deere).

Κίτρινο: Το χρώμα της
αισιοδοξίας και της διάνοιας

Χαρακτήρας: Δημιουργικός, αυθόρμητος, χαρούμενος και περίεργος. Αντιπροσωπεύει ανθρώπους με γρήγορη σκέψη, που αγαπούν τη μάθηση και την κοινωνικότητα.

Επικοινωνία: Ζωντανή, ενθουσιώδης και ανοιχτόκαρδη. Το κίτρινο τραβάει αμέσως την προσοχή, διεγείρει τη συζήτηση και τη δημιουργία νέων ιδεών, αλλά σε υπερβολική ποσότητα μπορεί να προκαλέσει πνευματική κόπωση.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: Εστίαση, παιδικά προϊόντα, είδη σπιτιού. Δημιουργεί συναισθήματα όπως αισιοδοξία,

χαρά, ζεστασιά, προσοχή, ζωντάνια (IKEA, McDonald's, Ferrari).

Μωβ: Το χρώμα της
πνευματικότητας και της
διαίσθησης

Χαρακτήρας: Καλλιτεχνικός, ευαίσθητος, μυστηριώδης και ανεξάρτητος. Συνδέεται με ανθρώπους που έχουν έντονη φαντασία, πνευματικές αναζητήσεις και μια δόση εκκεντρικότητας.

Επικοινωνία: Βαθιά, συναισθηματική και εμπνευσμένη. Χρησιμοποιείται για να εκφράσει μοναδικότητα, πολυτέλεια ή αυθεντία, αλλά μπορεί να δείξει και μια τάση αποστασιοποίησης.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο για: Καλλυντικά, premium υπηρεσίες, γλυκά. Δημιουργεί συναισθήματα όπως πολυτέλεια, ποιότητα, σοφία, μυστήριο (Yahoo).

Μαύρο: Το χρώμα της
δύναμης και του μυστηρίου

Χαρακτήρας: Ανεξάρτητος, πειθαρχημένος, σοβαρός και προστατευτικός με τον εαυτό του. Οι άνθρωποι

που το προτιμούν συχνά θέλουν να επιβάλλουν όρια.

Επικοινωνία: Κύρος, επισημότητα και απόλυτος έλεγχος. Το μαύρο μιλάει για δύναμη και κομψότητα, αλλά αν χρησιμοποιηθεί λανθασμένα, μπορεί να δημιουργήσει συναισθηματική απόσταση ή να φανεί απειλητικό.

Κατά το Branding Marketing θεωρείται κατάλληλο: μόδα υψηλής ραπτικής, premium αυτοκίνητα. Εκφράζει κομψότητα, κύρος, πολυτέλεια, δυναμισμό (Chanel, Nike, Mercedes).

Στον κόσμο του branding marketing, η επιλογή των χρωμάτων δεν είναι ζήτημα αισθητικής, αλλά μια καθαρά στρατηγική απόφαση. Το ανθρώπινο μυαλό χρειάζεται μόλις 90 δευτερόλεπτα για να σχηματίσει μια αρχική γνώμη για ένα brand, και το 60% έως 90% αυτής της κρίσης βασίζεται αποκλειστικά στα χρώματα.

Εσύ αλήθεια, ποιο χρώμα προτιμάς;

* Η Αλίνα Μαυροπούλου είναι κάτοχος MSc Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού, Ηγεσίας και Επικοινωνίας, Πτυχιούχος Τμ. Διοίκησης Επιχειρήσεων και Πτυχιούχος Τμ. Χρηματοοικονομικών ■

Τα κλοπιμαία δεν επιστρέφονται με λύτρα, κύριε Μητσοτάκη!

Γράφει ο Αδαμάντιος Πορφυρός

Η ανταλλαγή των λειψάνων του τσάρου Σαμουήλ με ελληνικά κειμήλια, η ιστορική αλήθεια που υποβαθμίστηκε και τα ερωτήματα για μια συμφωνία που παρουσιάστηκε ως διπλωματική επιτυχία.

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος εισβάλλει στο σπίτι σας, το λεηλατεί, αρπάζει οικογενειακά κειμήλια και εξαφανίζεται. Περνούν τα χρόνια, γνωρίζετε ποιος τα πήρε και πού βρίσκονται, αλλά εκείνος αρνείται να σας τα επιστρέψει. Κάποια στιγμή σάς προτείνει να σας δώσει πίσω ένα μικρό μέρος τους, αρκεί να του παραχωρήσετε κάτι που κατέχετε απολύτως νόμιμα.

Αν δεχθείτε, θα πανηγυρίζετε για τη μεγάλη σας επιτυχία; Θα τον ευχαριστείτε δημοσίως για την καλή του θέληση; Θα μιλάτε για μια νέα εποχή φιλίας και συνεργασίας;

Αυτό περίπου συνέβη με την πολυδιαφημισμένη συμφωνία Ελλάδας και Βουλγαρίας για την ανταλλαγή των λειψάνων του τσάρου Σαμουήλ με 48 εκκλησιαστικά κειμήλια που είχαν αρπαγεί από ελληνικά μοναστήρια και εκκλησίες κατά τη βουλγαρική κατοχή του 1916-1918.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη παρουσίασε τη συμφωνία ως ιστορική επιτυχία της πολιτιστικής διπλωματίας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός μίλησε για γέφυρες συνεργασίας, αμοιβαίο σεβασμό και υπέρβαση των τραυμάτων του παρελθόντος. Ωραίες κουβέντες, από εκείνες που ακούγονται ευχάριστα στις επίσημες τελετές, συνοδεύονται από χαμόγελα και χειραψίες και προσφέρονται για τα δελτία ειδήσεων.

Υπάρχει, ωστόσο, μια ενοχλητική λεπτομέρεια. Τα ελληνικά κειμήλια βρίσκονταν στη Βουλγαρία ως προϊόντα λεηλασίας. Τα λείψανα του Σαμουήλ βρίσκονταν στην Ελλάδα ως νόμιμα αρχαιολογικά ευρήματα.

Ο Σαμουήλ πέθανε το 1014 και ενταφιάστηκε στις Πρέσπες, στο ιστορικό κέντρο της εξουσίας του. Τα λείψανα που του αποδίδονται εντοπίστηκαν στη Βασιλική του Αγίου Αχιλλείου, κατά τις ανασκαφές του καθηγητή Νικολάου Μουτσόπουλου. Ουδέποτε η Ελλάδα εισέβαλε σε ξένο έδαφος για να τα αρπάξει. Βρέθηκαν εκεί όπου είχαν ταφεί και φυλάχθηκαν επί δεκαετίες από την ελληνική πολιτεία.

Από την άλλη πλευρά έχουμε τις λεηλασίες των βουλγαρικών στρατευμάτων στην Ανατολική Μακεδονία. Τα ιερά κειμήλια της Παναγίας Εικοσιφοίνισσας, της Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών και άλλων εκκλησιαστικών ιδρυμάτων αφαιρέθηκαν βίαια, στο πλαίσιο μιας κατοχής που συνοδεύτηκε από διωγμούς, εκτοπίσεις, καταστροφές και εγκλήματα σε βάρος του ελληνικού πληθυσμού.

Εκείνα τα χρόνια δεν χάθηκαν μόνο εικόνες, Ευαγγέλια, πολύτιμα χειρόγραφα και εκκλησιαστικά σκεύη. Χάθηκαν ανθρώπινες ζωές, ξεκληρίστηκαν οικογένειες, ερημώθηκαν περιοχές. Η Ανατολική Μακεδονία γνώρισε επανειλημμένα τη βία των βουλγαρικών κατοχικών στρατευμάτων, τόσο κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους όσο και κατά τους δύο Παγκοσμίους Πολέμους.

Στις Σέρρες, στη Δράμα, στην Καβάλα, στο Δοξάτο και σε ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή υπάρχουν ακόμη ιστορίες που μεταφέρονται από γενιά σε γενιά. Οι βιαιότητες, οι εκτοπισμοί, οι εκτελέσεις και οι αρπαγές περιουσιών έχουν καταγραφεί ιστορικά. Ορισμένες από τις πιο βάρβαρες σελίδες της νεότερης ιστορίας του τόπου γράφτηκαν από τα κατοχικά στρατεύματα και τις αρχές της Βουλγαρίας.

Ίσως όλα αυτά να φαντάζουν μακρινά σε ορισμένα αθηνοκεντρικά γραφεία, όπου η εξωτερική πολιτική αντιμετωπίζεται κυρίως ως άσκηση ισορροπιών και επικοινωνιακής διαχείρισης. Για τους κατοίκους, όμως, της Κεντρικής και της Ανατολικής Μακεδονίας και της Θράκης, η συγκεκριμένη ιστορία έχει διαφορετικό βάρος. Οι τόποι των εγκλημάτων υπάρχουν, οι ιστορικές μαρτυρίες υπάρχουν, τα μνημεία υπάρχουν.

Πόσοι από εκείνους που πανηγύρισαν για τη συμφωνία έχουν επισκεφθεί αυτούς τους τόπους; Πόσοι γνωρίζουν τι συνέβη στις μονές που λεηλατήθηκαν και πόσα από τα αφαιρεθέντα κειμήλια εξακολουθούν να βρίσκονται εκτός Ελλάδας;

Το ακόμη πιο εξοργιστικό είναι ότι, σύμφωνα με όσα δήλωσε αξιωματούχος του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου της Βουλγαρίας, τα αντικείμενα που παραδόθηκαν στην Ελλάδα εξακολουθούν να βρίσκονται καταγεγραμμένα στο βουλγαρικό μουσείο και έχουν παραχωρηθεί υπό καθεστώς δανεισμού, χωρίς μεταβίβαση κυριότητας! Επιπλέον, δεν επιστράφηκε ούτε ένα από τα πολύτιμα

χειρόγραφα που είχαν αρπαγεί.

Αν πράγματι ισχύει αυτή η ερμηνεία της συμφωνίας, τότε τι ακριβώς πανηγυρίζουμε; Ότι παραδώσαμε τα λείψανα ενός μεσαιωνικού ηγεμόνα, τα οποία φυλάσσαμε νόμιμα, για να μας επιτρέψουν οι Βούλγαροι να έχουμε στον τόπο μας ένα μέρος από όσα είχαν κλέψει οι πρόγονοί τους κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις;

Η υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη διαβεβαιώνει ότι η Ελλάδα δεν απεμπολεί κανένα δικαίωμά της και ότι οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται. Πολύ ωραία. Τότε ας δοθούν στη δημοσιότητα το πλήρες Μνημόνιο Κατανόησης και τα πρωτόκολλα παράδοσης και παραλαβής. Ας μάθουμε με σαφήνεια ποιος αναγνωρίζεται ως νόμιμος κύριος των κειμηλίων, εάν η παραχώρησή τους είναι οριστική και με ποιους όρους πραγματοποιήθηκε η ανταλλαγή.

Μέχρι τότε, οι πανηγυρισμοί είναι τουλάχιστον πρόωροι.

Υπάρχει και κάτι ακόμη, βαθύτερο. Γιατί η επιστροφή των κλοπιμαίων πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ανταλλαγής; Γιατί ένα κράτος που κατείχε επί περισσότερο από έναν αιώνα πολιτιστικούς θησαυρούς αρπαγμένους από γειτονική χώρα να παρουσιάζεται περίπου ως ευεργέτης όταν αποφασίζει να παραχωρήσει ένα μέρος τους;

Το στοιχειώδες θα ήταν η Βουλγαρία να αναγνωρίσει απερίφραστα τις ιστορικές ευθύνες των τότε κρατικών και στρατιωτικών αρχών της, να ζητήσει συγγνώμη για τα εγκλήματα και τις λεηλασίες και να επιστρέψει όσα αφαιρέθηκαν παράνομα.

Μια τέτοια στάση θα αποτελούσε ουσιαστική κίνηση φιλίας. Θα έδειχνε σεβασμό απέναντι στην ιστορική αλήθεια και στα θύματα. Θα δημιουργούσε πραγματικές προϋποθέσεις συμφιλίωσης ανάμεσα στους δύο λαούς.

Η φιλία των λαών δεν απαιτεί ιστορική αμνησία. Ο σημερινός βουλγαρικός λαός δεν φέρει συλλογική ενοχή για τα εγκλήματα που διέπραξαν στρατιωτικά και κατοχικά καθεστώτα άλλων εποχών. Το βουλγαρικό κράτος, όμως, ως ιστορική συνέχεια, οφείλει να αντιμετωπίζει με ειλικρίνεια την προέλευση των κειμηλίων που διατηρούσε στις συλλογές του.

Αναρωτιέμαι, επίσης, ποια είναι η συνέπεια της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής όταν, από τη μία πλευρά, ορθώς απαιτούμε από τη Βρετανία την επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα και αρνούμαστε να αναγνωρίσουμε ξένη κυριότητα επάνω τους, ενώ, από την άλλη, δεχόμαστε μια συμφωνία για λεηλατημένα ελληνικά κειμήλια της οποίας το ιδιοκτησιακό καθεστώς παραμένει θολό.

Ποια ακριβώς αρχή υπηρετούμε; Εκείνη της επιστροφής των πολιτιστικών αγαθών στους νόμιμους κατόχους τους ή εκείνη της διαπραγματευτικής ανταλλαγής, αναλόγως των πολιτικών επιδιώξεων της στιγμής;

Υπάρχει, τέλος, το ζήτημα της χρονικής συγκυρίας. Η διαπραγμάτευση είχε ξεκινήσει πριν από πολλές δεκαετίες, πράγμα που αποκλείει τον ισχυρισμό ότι όλα

αποφασίστηκαν μέσα σε λίγες ημέρες. Ωστόσο, από την επίσημη ανακοίνωση της συμφωνίας, στις 29 Σεπτεμβρίου, μέχρι την πανηγυρική τελετή της 3ης Οκτωβρίου, μεσολάβησαν μόλις τέσσερις ημέρες.

Γιατί τέτοια σπουδή στην ολοκλήρωση και στη δημόσια παρουσίασή της; Ποια ζητήματα είχαν επιλυθεί και ποια παρέμεναν ανοιχτά; Είχαν ενημερωθεί επαρκώς οι εκκλησιαστικοί φορείς από τους οποίους είχαν αρπαγεί τα κειμήλια; Ποιες εγγυήσεις εξασφαλίστηκαν;

Κυρίως, τι ήθελε να κερδίσει πολιτικά η κυβέρνηση Μητσοτάκη από αυτή την πανηγυρική εικόνα;

Υπήρχε κάποιος συγκεκριμένος διπλωματικός λόγος που επέβαλλε την ολοκλήρωση της διαδικασίας τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή ή προείχε η δυνατότητα να παρουσιαστεί ακόμη μία «ιστορική επιτυχία» στο εσωτερικό ακροατήριο;

Ας μας εξηγήσουν, λοιπόν, ποιο ήταν το πραγματικό όφελος και γιατί θεωρούν ότι οι όροι της συμφωνίας εξυπηρετούν τα ελληνικά συμφέροντα.

Γιατί, σε τελική ανάλυση, όταν κάποιος κρατά όσα σου έκλεψε και απαιτεί αντάλλαγμα για να σου επιστρέψει έστω ένα μέρος τους, η αποδοχή αυτής της συναλλαγής συνιστά, κατά την άποψή μου, υποχώρηση σε έναν ιδιότυπο εκβιασμό. Όσο κι αν επιχειρείται να παρουσιαστεί διαφορετικά.

Η επιστροφή των κειμηλίων στον τόπο τους είναι ασφαλώς ένα ευχάριστο γεγονός. Θα ήταν παράλογο να αρνηθεί κανείς τη συγκίνηση που προκαλεί η επανεμφάνισή τους στις μονές και στις εκκλησίες από τις οποίες αφαιρέθηκαν. Η χαρά για την επιστροφή τους, όμως, δεν μπορεί να λειτουργήσει ως συγχωροχάρτι για τους όρους με τους οποίους αυτή επιτεύχθηκε.

Η κυβέρνηση έχει κάθε δικαίωμα να επιδιώκει καλύτερες σχέσεις με τη Βουλγαρία. Έχει, επίσης, υποχρέωση να εξηγεί τι παραχωρεί, τι εξασφαλίζει και ποια δικαιώματα διατηρεί. Ιδίως όταν διαχειρίζεται αντικείμενα που συνδέονται με μια τόσο επώδυνη ιστορική περίοδο.

Η Ιστορία δεν προσφέρεται για επικοινωνιακούς θριάμβους και τα κειμήλια ενός τόπου δεν μπορούν να μπαίνουν σε πολιτικό ζύγι για την εξυπηρέτηση πρόσκαιρων κυβερνητικών ή κομματικών σκοπιμοτήτων.

Οι νεκροί των βουλγαρικών κατοχών δεν μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Τα λεηλατημένα μοναστήρια δεν μπορούν να μιλήσουν. Μπορούν, όμως, να μιλήσουν τα ιστορικά τεκμήρια, οι άνθρωποι των περιοχών που δοκιμάστηκαν και όσοι εξακολουθούν να θεωρούν ότι η ιστορική δικαιοσύνη έχει σημασία.

Ας σταματήσουν, λοιπόν, οι θριαμβολογίες μέχρι να μάθουμε ολόκληρη την αλήθεια.

Γιατί το να πληρώνεις λύτρα για να πάρεις πίσω τα κλοπιμαία σου δεν αποτελεί διπλωματική επιτυχία. Αποτελεί μια οδυνηρή υποχώρηση, που κανένα χαμόγελο μπροστά στις κάμερες δεν μπορεί να εξωραΐσει. ■

Επιχείρηση «Αρχαία Σκουριά» Πώς ανταλλάξαμε 98 αμφορείς με 4 δισεκατομμύρια και άφθονο, δημοκρατικό LNG

Γράφει η Ιωάννα Βαλδήρ

Με απόλυτη διπλωματική επιτυχία και το γνωστό, περήφανο ελληνικό χαμόγελο ολοκληρώθηκε ο 8ος Στρατηγικός Διάλογος Αθήνας-Ουάσινγκτον. Εκεί παου οι κακοπροαίρετοι είδαν μια ακόμη «τσουχτερή» επίσκεψη στο αμερικανικό σούπερ μάρκετ, η κυβέρνηση απέδειξε ότι διαθέτει ανώτερο πνευματικό εκτόπισμα.

Όταν ο λογαριασμός έφτασε στα 4 δισεκατομμύρια δολάρια για εξοπλισμούς και μερικά έξτρα μηδενικά για το πανάκριβο, υδροπονημένο φυσικό αέριο της ελευθερίας, η ελληνική πλευρά πέταξε στο τραπέζι το απόλυτο χαρτί. «Ναι, αλλά για την πολιτιστική μας κληρονομιά δεν λέτε τίποτα!».

Κάπου εδώ θα ξεκινήσω την τηλεπαθητική μετάδοση των σκέψεων μου. Παρακαλώ ενεργοποιήστε την ενσυναίσθηση σας και μην μου κάνετε παράσιτα του τύπου «τι εννοεί η ποιήτρια».

Πρώτο το μνημόνιο για τα αρχαία δηλαδή το διπλωματικό «φύλλο συκής». Στην ουσία ανανεώσαμε μια συμφωνία που υπάρχει από το 2011 για να μην πουλάνε οι Αμερικανοί λαθραία τα αρχαία μας. Πρόκειται βέβαια για το απόλυτο επικοινωνιακό πυροτέχνημα. Την ώρα που η χώρα υπογράφει «λευκές επιταγές» δισεκατομμυρίων για όπλα και ενέργεια, η κυβέρνηση πανηγυρίζει επειδή οι ΗΠΑ δεσμεύτηκαν... να τηρούν τον νόμο κατά της αρχαιοκαπηλίας. Είναι το τέλειο προπέντασμα καπνού. Εμφανίζεις μια τυπική γραφειοκρατική παράταση ως «εθνική επιτυχία» για να χρυσώσεις το χάπι των υπολοίπων δαπανών. Το να μιλάς μάλιστα για προστασία της κληρονομιάς, όταν με τη «Συλλογή Στερν» νομιμοποίησες την παραμονή κλεμμένων κυκλαδικών ειδωλίων

στη Νέα Υόρκη, ξεπερνά τα όρια της διπλωματικής ειρωνείας.

Έτσι, με μια κίνηση ματ, υπογράφηκε η ανανέωση του Μνημονίου για την προστασία των αρχαιοτήτων. Οι κακές γλώσσες λένε ότι οι Αμερικανοί μας πουλάνε πανάκριβα όπλα και ενέργεια, κι εμείς ως αντάλλαγμα παίρνουμε την υπόσχεση ότι δεν θα μας κλέβουν τα αγάλματα. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα ιδανικό deal. Οι ΗΠΑ μας στέλνουν καράβια με LNG, κι εμείς τους δανείζουμε γλυπτά για την Πολιτιστική Ολυμπιάδα του Λος Άντζελες το 2028, ώστε να βλέπουν οι Αμερικανοί τουρίστες τι αγοράζουν με τα λεφτά μας.

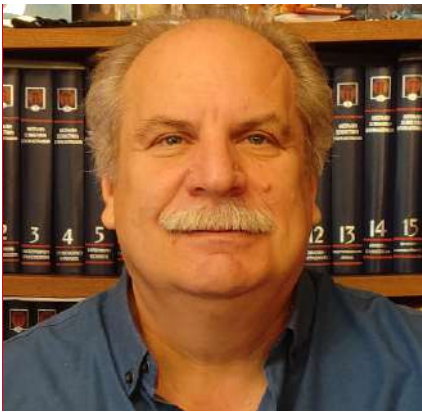
Εδώ ερχόμαστε στο Αμερικανικό LNG. Αλλάξαμε αφεντικό, διπλασιάσαμε το νοίκι. Απεξαρτηθήκαμε τρέχοντας από το ρωσικό αέριο των αγωγών για να εξαρτηθούμε από το αμερικανικό υδροπονημένο φυσικό αέριο (LNG) μέσω τάνκερ. Όμως... όμως... Η κυβέρνηση βάφτισε την ενεργειακή ακρίβεια «τίμημα της ελευθερίας». Κλείσαμε άρον-άρον τα δικά μας λιγνιτικά εργοστάσια για να γίνουμε οι καλύτεροι πελάτες των ΗΠΑ, αγοράζοντας το πιο ακριβό καύσιμο της αγοράς, αφού το LNG πρέπει να ταξιδέψει με καράβια σε όλο τον Ατλαντικό. Το αποτέλεσμα; Οι Αμερικανοί παραγωγοί μετράνε κέρδη, οι ελληνικές εταιρείες ενέργειας κάνουν πάρτι αισχροκέρδειας στο εγχώριο χρηματιστήριο, και οι Έλληνες καταναλωτές πληρώνουν το ρεύμα σαν να είναι είδος πολυτελείας, επιδοτούμενοι με τα δικά τους λεφτά μέσω «pass» της παρηγοριάς.

Το αφήγημα είναι πλέον πεντάκάθαρο. Αν ο χειμώνας βγει βαρύς και οι λογαριασμοί του αερίου σας κάψουν την τσέπη, μην ανησυχέ-

τε. Σκεφτείτε απλώς ότι κάπου στο Μανχάταν, χάρη στο Μνημόνιο Συνεργασίας, ένας κλεμμένος αρχαίος αμφορέας επιστρέφει στην πατρίδα. Μπορεί να μην παράγει ηλεκτρικό ρεύμα και να μην προσφέρει θέρμανση, αλλά έχει αυτή την ανεκτίμητη, κλασική ελληνική ζεστασιά. Και στην τελική, αν ποτέ ξεμείνουμε από καύσιμα, τα 4 δις σε εξοπλιστικά τουλάχιστον θα μας εξασφαλίσουν ότι θα φυλάμε τα αρχαία μας με τα πιο σύγχρονα, αμερικανικά συστήματα.

Κλείνω με τα 4 Δις για Εξοπλισμούς. Με F-35 στον ουρανό και «ράντζα» στα νοσοκομεία. Η Δέσμευση περίπου 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την αγορά 20 stealth μαχητικών F-35 και αποδοχή «δωρεάν» παλαιού υλικού από το πλεόνασμα του αμερικανικού στρατού. Εφαρμόζοντας το δόγμα του «δεδομένου και πρόθυμου συμμάχου», η Αθήνα αγοράζει πανάκριβα όπλα που θα παραλάβει μετά το 2030, χωρίς καμία γραπτή εγγύηση ότι αυτά θα αποτρέψουν τη γειτονική προκλητικότητα. Το δε «δωρεάν» πακέτο των αμερικανικών πλοίων (LCS) μοιάζει με τον θείο που σου χαρίζει το παλιό του σαραβάλο. Το αμερικανικό ναυτικό τα απέσυρε κακώς λόγω σοβαρών βλαβών, κι εμείς θα πληρώσουμε εκατομμύρια στις αμερικανικές γιάρδες για να τα συμμαζέψουμε. Όλα αυτά, την ίδια ώρα που το ΕΣΥ βρίσκεται σε κλινικό θάνατο, η παιδεία υποφέρει και η κοινωνία αδυνατεί να βγάλει τον μήνα. Προφανώς, η κυβερνητική λογική λέει ότι αν δεν έχεις γιατρό να σε εξετάσει, τουλάχιστον θα σε παρηγορεί ο θόρυβος ενός stealth αεροσκάφους στον ουρανό.

Πάντα μπροστά, πάντα πρόθυμοι, πάντα πολιτισμένοι! ■

3 χρόνια μετά...

του Αλέκου Χατζηκώστα*

Με μια σειρά αφιερώματα «τιμήθηκε» η επτέτειος από τις επιθέσεις της Χαμάς στις 7 Οκτώβρη 2023. Στις περισσότερες από αυτές όμως απουσίαζε η αλήθεια, αλλά και τα ανγκαία συμπεράσματα. Ας δούμε ορισμένες πλευρές:

1. Οι επιθέσεις της Χαμάς στις 7 Οκτώβρη 2023 δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρία». Ηρθε μετά από δεκαετίες σκληρής κατοχής σε Γάζα και Δυτική Οχθη από τον στρατό και τους μηχανισμούς των εποίκων ενός κράτους (Ισραήλ) που στήθηκε πάνω στο ξεκλήρισμα χιλιάδων Παλαιστινίων και τις καταστροφές παλαιστινιακών χωριών και πόλεων ήδη από την πρώτη Νάκμπτα (καταστροφή) του 1948.

Οι συμφωνίες του Οσλο στις αρχές της δεκαετίας του 1990 αποδείχθηκε πως δεν ήταν παρά ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο υπονόμευσης της ίδρυσης βιώσιμου και ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους.

Ηδη από τη δεκαετία του 1990, το Ισραήλ είχε επιβάλει περιορισμούς στις ελεύθερες μετακινήσεις Παλαιστινίων και στις κινήσεις αγαθών από και προς τη Γάζα, ενώ τον Μάρτιο του 2006 απαγόρευσε και την είσοδο των Παλαιστινίων εργαζομένων στο Ισραήλ. Σε εκθέσεις οργανώσεων του ΟΗΕ καταγράφεται η οικονομική αποδιάρθρωση στη Λωρίδα της Γάζας, η υψηλή ανεργία, η επισιτιστική ανασφάλεια και η γενικότερη εξάρτηση από έξωθεν βοήθεια.

Μετά τις βουλευτικές εκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2006, όταν η Χαμάς κέρδισε όχι μόνο στη Γάζα, αλλά και στη Δυτική Οχθη, συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, το Ισραήλ έβγαλε από το συρτάρι τα σχέδια της εισβολής.

2. Μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια, το Ισραήλ αξιοποίησε ή κατασκεύασε νέες αφορμές για να κλιμακώσει βάνανυσα τη βία κατά του παλαιστινιακού λαού σε Γάζα και Δυτική Οχθη, προκειμένου να αναγκάσει το μεγαλύτερο μέρος σε ξεριζωμό.

Η ισραηλινή εισβολή στη Γάζα προκάλεσε μέχρι σήμερα πάνω από 74.000

νεκρούς, εκ των οποίων πάνω από 20.000 είναι παιδιά και έφηβοι, οι 263 δημοσιογράφοι, οπτεράτερ και φωτορεπόρτερ και 455 πέθαναν από λιμό τον δεύτερο χρόνο του πολέμου. Πάνω από 11.000 είναι οι αγνοούμενοι που θάφτηκαν ζωντανόι και τραυματισμένοι μέσα σε ερείπια και συντρίμια βομβαρδισμένων κτιρίων.

Είναι ενδεικτικό ότι το παλαιστινιακό υπουργείο Υγείας στη Γάζα έχει μετρήσει πάνω από 1.400 νεκρούς Παλαιστίνιους από τον Οκτώβρη του 2025, όταν τέθηκε σε ισχύ η «εκεχειρία», με πολλά από τα θύματα να είναι γυναίκες και παιδιά. Το ίδιο διάστημα σκοτώθηκαν σε περιστασιακές συγκρούσεις ή επιθέσεις μόλις πέντε Ισραηλινοί στρατιώτες.

Οι τραυματίες υπολογίζονται σε τουλάχιστον 175.100, ενώ η Γάζα έχει παγκοσμίως την υψηλότερη αναλογία ακρωτηριασμένων παιδιών. Η δορυφορική αποτίμηση που δημοσιοποίησε ο ΟΗΕ τον Αύγουστο κατέγραψε ζημιές στο 82% των κτιρίων και άλλων κατασκευών της Γάζας, από τα οποία τα 2/3 έχουν καταστραφεί πλήρως.

Οι εκτοπισμένοι αφορούν πλέον σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού (περίπου 2 εκατ. κάτοικοι), με τον ισραηλινό στρατό να καμαρώνει επειδή έχει υπό πλήρη έλεγχο και κατοχή πάνω από τα 2/3 της Γάζας.

Μέσα σε αυτή την τριετία καταστράφηκε πάνω από το 90% των υποδομών (συμπεριλαμβανομένων των νοσοκομείων και κέντρων υγείας και των σχολείων του ΟΗΕ). Οι όγκοι ερειπίων και συντριμμιών στις βομβαρδισμένες και ισοπεδωμένες περιοχές της Λωρίδας μετριούνται σε 68 εκατομμύρια τόνους.

3. Παρακολουθώντας κανείς τις εξελίξεις τρία χρόνια μετά, αντιλαμβάνεται ότι η επέμβαση των Ισραηλινών με τις πλάτες ΗΠΑ και ΕΕ υπήρχε ως σενάριο από τα πριν, για να εξυπηρετήσει το σχέδιο της Νέας Μέσης Ανατολής, το οποίο προωθείται σταθερά τα τελευταία χρόνια με συμβιβασμούς και με τη βία από τους ευρωατλαντικούς και το Ισραήλ.

Σχέδιο που εντάσσεται στους ευρύτερους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς για τους αγωγούς και τις πηγές Ενέργειας, τους δρόμους του εμπορίου (π.χ. IMEC) και τις σφαίρες επιρροής, απέναντι στην Κίνα και τους συμμάχους της στην περιοχή.

Σ' αυτά τα σχέδια συμμετέχουν ενεργά η ελληνική αστική τάξη, η κυβέρνηση και τα κόμμάτα της, που αναγνωρίζουν εν χορώ το δικαίωμα του Ισραήλ στην αυτοάμυνα, στήριξαν την επέμβαση και τη γενοκτονία, ξεπλένουν ακόμα και σήμερα το κράτος - δολοφόνο και τον βρώμικο ρόλο του, με τη στρατηγική συμμαχία που έχουν συνάψει μαζί του όλες διαδοχικά οι κυβερνήσεις (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ). Τα χέρια όλων είναι βαμμένα με το αίμα του Παλαιστινιακού λαού, ενώ ακόμα και σήμερα αρνούνται να εφαρμόσουν την ομόφωνη απόφαση της Βουλής από το 2015 για αναγνώριση Παλαιστινιακού κράτους, ως ελάχιστη συμβολή στον αγώνα του λαού να αποκτήσει δική του πατρίδα.

4. Η αντίδραση από φορείς του λαϊκού κινήματος ήταν άμεση και συνεχίζεται. Από τις πρώτες κιόλας μέρες του Οκτώβρη 2023 οργανώθηκαν κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα, ενώ μέσα σε λίγες μέρες δεκάδες Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες και εκατοντάδες σωματεία είχαν ήδη συνυπογράψει κοινή ανακοίνωση αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό.

Μαζί με το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» μπήκαν από την αρχή αιτήματα για καμία συμμετοχή και στήριξη στη σφαγή, να σταματήσουν οι στρατιωτικές διευκολύνσεις και η συνεργασία με το Ισραήλ. Να σταματήσει η σφαγή, να τερματιστεί η ισραηλινή κατοχή, να αναγνωριστεί ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, να επιστρέψουν οι πρόσφυγες και να απελευθερωθούν οι Παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι.

* Δημοσιογράφος - συγγραφέας ■

αιρετικά

Η στήλη που σπάει τα... δόγματα

Με την υπογραφή του
Νίκου Βουδούρη

Κυρία μου

♦ **Παρά το γεγονός ότι οι εκλογές έχουν μήνες ακόμη για να γίνουν,** ολοένα και... φουντώνουν οι προετοιμασίες των κομμάτων και τα ονόματα υποψηφίων ακούγονται πιο έντονα, κυρία μου!

Αλλά, ακόμα και τώρα, έχουμε... καταστάσεις πολλών ταχυτήτων. Κάποια κόμματα έχουν «κλειδωμένο» το μισό ψηφοδέλτιο, άλλα έχουν υπερπροσφορά στελεχών, άλλα δυο – τρία ονόματα και άλλα... καθόλου!

Αν μου έλεγες να σου παρουσιάσω τελικό ψηφοδέλτιο έτοιμο, έστω και με επιφύλαξη, μόνο ένα υπάρχει!

Τα υπόλοιπα, για τον έναν ή τον άλλο λόγο, ακόμη ψάχνονται.

♦ **Ποιο είναι το κόμμα με τους περισσότερους ανοιχτά ενδιαφερόμενους; Το ΠΑΣΟΚ!**

Ήδη φέρονται να έχουν εκφράσει βούληση οι Νίκος Τσιαμήτρος, Αντώνης Μαρκούλης, Βασίλης Παπαδόπουλος, Νίκος Μπρουσκέλης, Θανάσης Δέλλας και ο – μόνος με εμπειρία στη Βουλή – Τάσος Σιδηρόπουλος.

Από τους παραπάνω, ή όποιον άλλον προκύψει, μόνο οι 4 θα είναι υποψήφιοι, καθώς οι υπόλοιπες δύο θέσεις θα είναι γυναίκες.

Όπως έχουμε ξαναγράψει σε αυτή τη στήλη, και μάλλον επιβεβαιώνεται, οι γυναικείες υποψηφιότητες του ΠΑΣΟΚ εμφανίζουν δυσκολίες. Με απλά λόγια, δεν διαφαίνεται έντονο ενδιαφέρον.

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες μου, δύο ονόματα φαίνεται πως «βολιδοσκοπούνται», η Μαρία Παπαϊωάννου από τη Βέροια και η Παναγιώτα Τζαφέρη από τη Μελίκη.

Μένει να δούμε αν τελικά «ανέβουν στο κάρο» οι εν λόγω κυρίες ή η αγωνία για εύρεση αξιόλογων και διαθέσιμων υποψηφιοτήτων στο ΠΑΣΟΚ παραταθεί.

♦ **Για τη ΝΔ, τα πράγματα παραμένουν στο σενάριο «τρεις σίγουροι, οι άλλοι βλέπουμε».**

Μπαρτζώκας, Τσαβδαρίδης, Αραμπατζή, παρά τις τελευταίες περιπέτειες που φαίνεται πως ξεπεράστηκαν, θα είναι στο νέο ψηφοδέλτιο, ενώ θα αναζητηθούν πρόσωπα που θα πλαισιώσουν το ψηφοδέλτιο.

Στην ΕΛ.Α.Σ. δεν κινείται ακόμα τίποτα και συνεχίζει να υπάρχει η θολούρα. Στην «Ελπίδα για τη Δημοκρατία» δεν υπάρχει επίσης καμία κινητικότητα, όπως δεν υπάρχει για Νίκη, ΣΥΡΙΖΑ, Πλεύση Ελευθερίας κ.ά.

Κόμμα Σαμαρά και Ελληνική Λύση έχουν αρκετή κινητικότητα και θα σας τη μεταφέρουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλλο...

ΥΓ: Οι συγκεντρώσεις και οι ... αντισυγκεντρώσεις για τον «Δήμο Αγών» καλά κρατούν και από τις δύο πλευρές, συμφωνούντες και μη για τη δημιουργία. Ο «σπόρος» πέφτει, μένει να δούμε την εξέλιξη!

ΥΓ2: Μέσα Οκτώβρη και στην Ημαθία έχουμε τα Ελευθερία μας. Με το καλό να τα γιορτάσουμε!

